

BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLİŞİN!

savaş yolu

28

HAFTALIK GAZETE

5 OCAK 1980 Cumartesi

YIL:2

25 LİRA

Bu
sayıda

İşçi sınıfı Leninci bir
savaşçısını yitirdi

(Sayfa 1)

"Sol"

Opportunizm ile
Lenincilik
aynı kaba
sığmaz

(Sayfa 8-9)

Yeni toplumu
kurma yolunda
Afgan halkına
kardeşçe selamlar

(Sayfa 7)

LENİNCI PARTİ:
Proleteryanın
güçlü silahı

(Sayfa 12)

Gençliğin savaşkan
örgütü İGD
4 yaşında

(Sayfa 6)

1980

ETİS TAV
EYLEM BİRLİĞİ
YOLUNDA İLERİ
ADIMLAR İÇİN

Dünya'dan

● ABD'nin yeni ölüm füzelerine karşı savaşım kampanyaları NATO toplantısı yaklaşıpka yükseldi ve Brüksel'de uluslararası bir miting düzenlendi (10 Aralık). Dünya barış güçleri, NATO'nun barış tehdit eden kararlarını gerekçelendirilmesi onlemek üzere kampanyayı daha da hızlandırarak sürdürme kararlılığıyla Dünya Barış Konseyi toplantısına (18 - 19 Aralık) temsilcilerini gönderdi. DÜNYA BARIS KONSEYI Başkanlığı Bütosu, tüm barış güçlerine NATO'nun Avrupa'ya yerleştirilmesine karar verdiği ABD'nin yeni ölüm füzelerine karşı savaşım çağrısı yaptı. (20. 12)

Tüm ülkelerden barışseverler Brüksel'de ölüm füzelerine hayır dedi.

● DÜNYA SENDİKALER FEDERASYONU 1980 yılını sendikal haklar uğruna savaşım yılı ilan etti. DSP Genel Sekreteri Enrico Pastorello, yeni yıl mesajında, dünya emekçilerini, ekonomik ve toplumsal istemlerinin gerçekleştirilmesi uğrunda ve uluslararası sendikal harekette dayanışmanın güçlendirilmesi doğrultusunda 1980 yılında yığın eylemlerini yükseltmeye çağırıyor.

● Viyana'da yapılan Orta Avrupa'da silah ve silahlı kuvvet indirim görüşmelerinde, NATO, Varşova Antlaşması zarfına, eşit olmayan bir silah kuvvet indirim önerdi (18 Aralık). Sovyetler Birliği ve Demokratik Almanya temsilcileri toplantıda birer konuşma yaparak önerinin bu yönünü vurguladılar. Ancak önerilerin yine de inceleneceğini belirttiler (20 Aralık).

Sosyalist ülkeler

● Moğolistan Halk Cumhuriyeti ile Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti arasında 5 ayrı dostluk ve işbirliği anlaşması imzalandı, iki ülke arasında ki ilişkilerin dostluk ve kardeşlik yarar likenessine dayalı işbirliğini daha da geliştirilmesi kararı alındı. (12.11)

● Sovyetler Birliği'nde 24 Şubat'ta yapılacak Sovyet Cumhuriyetleri Yüksek Sovyetleri seçimleri için kampanya başlatıldı (10 Aralık). Yerel Sovyet seçimleri de aynı tarihte yapılacak. 18 yaşını doldurmuş ve seçime hakkı bulunan seçimler sonucunda 2 milyon kişi seçiltiler. Sovyetler emekçi halk temsilcileri olarak seçilecek.

● SBKP MK Politbüro üyesi ve Bakanlar Kurulu Başkanı birinci Yordamisi Nikolay Tihonov resmi bir ziyarette bulunmak üzere Berlin'e gitti (10 Aralık) Yapılan görüşmelerde, iki ülke arasındaki her türlü işbirliği ve yordamlaşmanın geliştirilmesi kararlaştırıldı ve NATO'nun silahlanma girişimleri kınandı. Ote yandan Almanya Sosyalist Birlik Partisi Plenumu, 1980 bütçe ve planını onayladı. (14 Aralık).

● Santa Klara'da ülkenin en büyük tekstil fabrikası ve çamaşır Kuba partisi ve devlet yö-

neticisi Fidel Castro, gönüllü olarak fabrikanın kuruluşuna katılanları ödüllendirdi. Castro, kendi ülkesinde sosyalizmi kurmada zorlukların üstesinden gelen Kuba halkını, Marksizm - Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ruhuna bağlı halkların gelişmelerine de katkıda bulduklarını söyledi.

Emperyalizm

● NATO'nun Brüksel toplantısında (10-14 Aralık) ABD'nin yeni ölüm füzelerine karşı Avrupa'ya yerleştirilmesine karşı çıktığı 172 Aralık. Ancak NATO içindeki cakatörler daha önceki çağrılara ekti ve Hollanda ve Belçika, topraklarına yeni füzeleri alıp olamama konusunda tereddüt kararı vereceklerini açıkladılar.

NATO ülkeleri ayrıca ABD'nin İran'a uyguladığı dışişleri baskı ve tehdit önlemlerine katılmak şartıyla ortaklaştıkları ve rehanelerini serbest bırakılmaları istadiler (14 Aralık). NATO Konseyi'nin gelecek toplantısını Türkiye'de yapmasını önerdi. İstidatlarına Demirel hükümetinin yeni ölüm füzelerinin yeni bir konutu oldu. Bu toplantı, gerek Türkiye halkına gerekse Orta'doğu ve sosyalist ülkeler halklarına

çok bir gözdağı niteliği taşıyacak. Bu arada Carter, ABD'nin yabancı ülkelerdeki kuvvetlerini ve yabancı ülkelere müdahale etmek için hazırlanan orduları büyük ölçülerde kuvvetlendirmek üzere 5 yıllık bir program önerdi (13 Aralık).

Kapitalist ülkeler

● Batı Almanya'daki işsiz sayısı Kasım ayında 37 bin 200 kişi artarak 799 bin ulaştı. Batı Almanya'daki sendikaların işsizliğe karşı aktif savaşım yürütmesinin sonucu olarak 6.12 ABD'de işsizliğin en çok etkilendiği toplumsal kesimlerden biri gençleri ve Gençlikleri biriktirmesini protesto etmek üzere Washington'da bir görüşme düzenlendi (9.12)

● İtalya'da banka emekçilerinin başlattıkları grevler (11.12) tüm işkoluna yaygınlaştı. Basın işçilerinin grevlerine istenen yeni teknolojilere karşı başlatılan grev paralel olarak haberleşme işkolundaki işçiler de 4 saatlik grev yaptılar. (11. 12). Sinema, tiyatro, kimya sanayii işçileri, tarım işçileri ve apartman kapıcıları (12.12), ardından madeni eşya işkolundaki işçiler (13.12) ve nihayet hava trafik kontrolörleri, tekstil sanayii işçileri, üniversite öğretim üyeleri ve orta öğretildeki öğrenciler (14.12) grev yaptılar. Bilindiği gibi İtalya'da sendikalar uzun süredir hükümeti uyararak enflasyonu ve işsizliği koruyarak önlem alınmasını, aksi takdirde yaygın grevlere girişeceğini bildirtiyordu

● İspanya işçi Komünistleri Madrid'te 300 bin kişilik katıldığı büyük bir miting düzenleyerek hükümeti yozlaşmış koşulları ve yeni baskı yasalarını protesto ettiler. (14. 12)

● ABD'nin Şikago kentinde öğrencilerin zaman yolumuzlaştıran uluşum işçileri grev yaptılar. Grev tüm otobüs, tren ve metro seferlerini felce uğrattı. (18.12)

● Yunanistan'da işçi - memur platformu SADEO'nun düzenlediği bir günlük uyarı grevi 11 Aralık'ta büyük bir başarıyla uygulandı. Yarım milyon işçi ve memurun katıldığı grevler sırasında yığımsız toplantılar yapıldı.

Bu arada Ulusal Öğrenci Birliği, hükümetin üniversite öğrencilerine baskı yasalarını protesto etmek üzere okulların işkolu hükümeti üniversiteci kapattı (12.12). Yunanistan Komünist Partisi öğrencilerini eylem biçiminde çıkarttı ve öğrenci örgütünü işgalleri kaldırarak yığımsız gösterileri başlattı. Yunanistan SSCB politikasına protesto etti (14.12).

● Fransa'da ABD'nin Avrupa'ya yerleştirilmesine karar alındığı yeni ölüm füzelerine karşı 80 bin kişi yürüdü. Ara ilanda Fransız Komünist Partisi Genel Sekreteri G. Marchais'in ve ulusal yordam Louis Aragon'un da bulunduğu Fransa barış güçleri ABD'nin yeni ölüm füzelerinin ülkelerine ve komünistleri yerleştirilmesine karşı çıktılar. (12.12)

● Belçika'da doktorlar, uzman

ABD KP yayını organı Daily World mitingde 'Daily World Gençliğe İş İcin Savaşıyor' belgisine yürüdü.

hekimler ve diğerleri 21 Aralık'ta greve gitti. Grev, hükümetin, bazı ödemelerde yığımsız düşündüğü kesintileri protesto etmek amacıyla düzenlendi.

Gelişmekte olan ülkeler

● Bolivya'da yüzde 25'e varan devalüasyon, temel tüketim mallarına yapılan zam ve işçi haklarını kısıtlayan kararnamele protesto etmek için Bolivya İşçi Sendikaları'nın çağrısı üzerine tüm ülke çapında genel grev yapıldı. (10.12)

● Kıbrıs'ta iki Filistinli öldürüldü (16 Aralık) üzerine İsraili sınıvisti yönetimine yeni protestolar yapıldı. Kıbrıs'ta AKEL'in ve belli başlı politik partilerin katılımıyla İsraili büyükelçiliği önünde bir gösteri düzenlendi (17 Aralık). Öldürülen Filistinlilerin cenaze töreninde konuşan Arafat, Filistin devriminin başkaldıran yılmayacağına sözünü verdi (17 Aralık).

● Etiyopya ve Mozambik, emperyalistlerin Hint Okyanusu üzerindeki planlarını kınadılar. Mengistu Marım 23 Aralık'ta yaptığı konuşmada, özellikle ABD'nin bölgedeki yeni uyarı peşinde koşmasını eleştirildi. Samora Mac-

nel de Seyşeller devlet başkanlığı gönderdiği mesajda (8 Aralık), Seyşellere karşı düzenlenen kınadı ve bunun Fransız emperyalizmin bir sonucu olduğunu belirtti.

● Brezilya'da parlamento'nun çıkardığı bir yasa ile (22 Kasım) hem iktidar partisi hem de muhalefet partisini dağıttı. Yeni durumda 4-5 parti kurulu bilecek. Ancak komünist partisi yasak. Komünistler, böyle bir yasaın çıkarılmasını, muhalefeti bölmek için iktidarı güçsüzleştiriyor. Brezilya muhalefet partisi Komünist Partisi dahil tüm muhalefet partilerini iğren bir grupla oluşturdu.

● Rodezya üzerine uluşum bir anlaşma Londra'da imzalandı (21 Aralık). 14 hafta sonra görüşmeler sonunda bir anlaşma tasarı hazırlandı ve ülkede genel seçime gidileceği kararlaştırıldı. Ancak anlaşma, askeri adayın Zimbabve Yurtsever Cephesi zarfına bazı madde karşın çıkarılmıyor. Cephe, buna karşın anlaşmayı bir yitiriyet grağına olarak imzalandı.

● Nikroğ'ada 'Somazo' diktatörlüğüne karşı yapılan işgamların yığımsızlığına baskı (17 Aralık). Yığımsızlıkta sınırsız 9 bin sanik mahkemeye çıkarılacak.

Türkiye'den

● Cumhuriyet Senatosu Millî Birlik Grubu üyesi Suphi Gürsoytrık, Amerika'ya Türkiye'ye MÜDAHALE HAKKI veren belgede, ülkedeki karışıklıklar çıkardığı ve hükümetin aldığı tedbirler etkisiz kalırsa, o hükümet de yardım talebinde bulunursa, yeni Amerikan Komünaliziği o hükümetin ektik bir şekilde karışıklığı önleyecek durumda olmadığını karışıklığı için o ülkenin bazı büyükelçileri önemli teslerini İSGAL EDER' denilmesini açıkladı. (12. 12)

● İstanbul Ticaret Odası'na düzenlenen ürettilleri gecime endekslerine göre İstanbul ve çevresinde 1979 yılının Ocak-Kasım döneminde geçen yüzde 72.5 pahalılandı. Eş yalardaki fiyat artışları yüzde 172'yi bulmuş. Kiralar yüzde 75, elektrik odunu kömür ve diğer sınıma maddelerinde yüzde 104.5 oranında yükseldi. (8. 12)

● İran hükümeti Türkiye'nin İran'da bulunan temsilcilerini alırlarını sınır dışı etti. ABD'nin iktidemezdaki saldırılarını İran'a karşı alarmla geçirmiş ve İran ekonomisini felce uğrattık için bastığı başlıca paraları Türkiye üzerinden ülkeye sokması, İran yönetiminin böyle bir kararın alınmasında ana etken oldu. (20. 12)

Egemen sınıflar

● 87 ilin valisinin dağıtılmasına ilişkin sonra Demirel hükümeti 88 ilin Emniyet müdürlerini de dağıttı. (10.12) Daha sonra 36 ilin valisi ve emniyet müdürlerini bir topk tanıyan Demirel soğdan terör olamayacağı, onun her türünün ezilmesi ge-

rektliğini vurgulayarak önümüzdeki dönem yapılacak işgamların karakeretini ortaya koydu (20.12)

● AP Günışığı Senatosu Ömer Naci Bekurt Hanan Fehmi Günışığı yaptığı konuşma sırasında carıcandan dökülen bazı belgelerin ektirilmesini bildiren Cumhuriyet Savcılığına başvurdu (11.12). Bilindiği gibi ektirilmediği bildirilen belgeler

de önümüzdeki günlerde önemli kıyılın ödünlemediği ve fa-123 terörüne karşı geliş-tilirlikçesi veriyor.

- MHP İstanbul il binasında yapılan aramada aralarında geçtiğimiz günlerde katledilen Prof. Tünel'in de bulunduğu birçok profesörün evlerini adresleri ve eve giriş çıkış saatlerini gösteren fotoğraflar İstanbul Başsavcılığı Başkanı Orhan Apaydın'ın talimatı, ev adresleri ve eve geliş-gidiş saatleri, mermi silümlü mü 4 tabanca, çok sayıda mermi, muhtarlık mühürleri, askeri teçhizat, erler için izciye biletleri, çok sayıda bomba, makyaj malzemeleri, çeşitli renk ve stilde elbise, para makbuzaları ve çekler bulundu (19.12)

- Kayseri'de MİT ve Kongre-rilla 15 ilericili kaçırdı (20.12). Nereye götürüldükleri a-çıklanmayan ilericilerin An-kara'ya getirildikleri öğre-nildi (20.12)

- Sıkıyönetim 19 ilde 2 ay da-ha uzatıldı. Çok sayıda CHP il yöneten katılmadığı oylar-mada başkanı Mustafa Yü-lümcü, Geneliz Şenses ve Şe-rifettin Etil, CHP'li İskan A-zizoglu Sıkıyönetim red o-yu verdi (19.12)

İşçi sınıfı ve demokrasi güçleri

- Maden-iş ve 23. Genel Ku-rululu toplandı (19.12). Daha il gününden demokrasi güç-lerinin bir platformu haline gelen Genel Kurul'da dış ül-kelerden çok sayıda konuk ve ülke içinden birçok siyaset partisi, sendika ve asmak rotik örgüt katıldı. Yapılan konuşmalarla demokrasi güçlerinin birliğinin önem-sizliği vurgulanarak işçi sınıfının DGM'lerle ve baş-ki yasalara bağlı veremeye-ceği vurgulandı. MESS'e kar-şı yürütülen toplu sözleşme savaşımının utkon bir şekil-de sonuçlandırılacağı belirlen-di. Genel Kurul'un 3'üncü günü yapılan seçimlerde, Türkler yeniden Genel-Başkanlığa getirilirken, Genel Sekreterliğe Mehmet Karaca seçildi. Genel Kurulun tamamlanmasından sonra Ge-nel Kurul Divanı Enternasyo-nal marşı söylediği gerek-cesiyle gözaltına alındı. (22.12)

- 12. Ziyetlen günlerinde Maden-iş Yürütme Kurulu üyeleri gözaltına alındı. Ne var ki gerek uluslara-rası gerekse ulusal demo-krafi güçlerinin yükselttiği dayanışma hem divan üyelerinin hem de Maden-iş Yürütme Kurulu üyelerinin serbest bırakılmasını sağ-ladı.

- Sıkıyönetim'in işsel gençli-ğin savaşkan örgütü İLD'yi kapatması (10.12) tüm ülke düzeyinde birçok ilde protesto edildi (12.12). İGD Genel Sekreteri Alcottun Tas-da bir açıklama yaparak İLD nin kapatılmasını anti-demokratik uygulamaların bir yenisi olduğunu belirtti (12.12)

- Yapılan aramalardan sonra hiçbir gerekçe gösterilms-kizir kapatılan TOB-DER ve TÜN-DER Ankara şubelerini (18.12) Sıkıyönetim aynı keşif davasıyla birlikte öç-ürmetmenin tek yığın örgütü TOB-DER Genel Merkezi'ni kapatması izledi (24.12)

- Demokratik Sol, Birlik Dayanış-ma, Demokrasi için Birlik,

Demokratik Merkez-yöneticiler ve Demokratik Mücadeleci Birlik adına yapılan ortak açıklamada tüm mühendis ve mimarlar emperyalizme, faşizme, sövmezme ve tekelari-zer egemenliğine karşı güçleri-ri birleştirimeye çağırıldı. (18.12)

- Başkent'e aralarında İGD ve TMMOB üyesi 5 yurttaşın katıldığı protesto etmek için yürütülen eylemler yapıldı (17.12) Bu arada İstan-bul Üniversitesi'nde İleri-ci Gençler, Dev-Yol, Day-Sol ve Kurtuluş ekolü kırmı pra-tosta emek için ortaklaşa yaptıkları bir günlük boykot-tan sonra, izleyen günlerde faşist saldırılara karşı ve ög genel grev hakkının kazanıl-masında faşizmin bu dön-ülüm eylemleri sırasında 8 yurttaş öldürüldü, bir çok yurttaş yaralandı, sıkıyö-ne-tim ve güvenlik kuvvetleri-ne binlerce ilericili gözaltına alındı. (24.12)

Halkımızın yığınsal direniş seli karşısında gözaltına alınan sendika yöneticileri serbest bırakılmak zorunda kaldı.

- İzmir'de toplanan DİSK 3. Temsilciler Meclisi Toplantı-sında DGM ve oliganüsü hal yasalara karşı çıkarak, genel grev hakkının kazanıl-ması, 141 ve 142'nin kaldırıl-ması için savaşım sürdü-rülmesi, 1 Mayıs 1980 kutla-maları için en geç bir ay i-çinde hazırlara başlanma ş-i kararları alındı. (17.12)

- MHP'li Devlet Opera ve Ba-lesesi Genel Müdürü İsmet Kurt'un Nazım Hikmet'in e-zer hat ile Şirin ödülüne s-ahneden kaldırılması (7.12) aralarında birçok sendika, sanat kuruluşu, demokratik örgüt bulunan 34 kuruluş ta-rafından şiddetle kınandı. (8.12)

- CHP Manisa Merkez İle Yö-netim Kurulu ve Belediye

Meclisi üyesi Feridun Toy faşistlerce katledildi. (20.12)

- Kahramanmaraş cankırımı-nın 1'inci yıldönümünde tüm yurt öçeğinde yığınsal g-ö-s-terilerle kınandı. Bu arada bir çok sendika ve demokra-tik örgüt de yaptıkları açık-klamalarda faşizmin bu dön-üm eylemleri sırasında 6 yurttaş öldürüldü, bir çok yurttaş yaralandı, sıkıyö-ne-tim ve güvenlik kuvvetleri-ne binlerce ilericili gözaltına alındı.

- Tekel Cibali Tütün Fabrika-sı işçi Temsilcisi Sabahattin Çakmak'ın öldürülmesinden (6.12) sonra tıvırda çalış-yan 4400 işçi çok güvenlik-lerinin bulunmadığını bel-irterek direniş geçti (24.12). Daha önce de Cevizli Tekel Fabrikasında işçiler Sabo-

- hatin Çakmak'ın öldürül-mesinin protesto etmek için direniş geçmişlerdi. (22.12)
- Tekstil işçileri İyverlerin Sendikasının toplu sözleşme lerdaki katı tutumuna pro-TESTO etmek üzere 30 a-yık fabrikada yemek boyko-tu yaptılar. (18.12)

- İzmir'de binlerce gencin katıl-dığı çokşun mitingde İGD'nin kopittemayacağı dile-gorüldü. (17.12)

- Türkiye işçi sınıfının ve e-mekçli halkının yığıl evladı, TEP-MK Politik Büro üyesi, uluslararası işçi hareketinin saygın önderlerinden Ahmet Seydan yakalandığı ağır bas-talıktan kurtulmıyorak dün-yaşu gözlerini yumdu (13.12)

Savaşım yılı 1980

1980 çetin bir savaşım yılı olacak. 1979'un son günleri, bu gerçekçi açığı gösteriyor. Yüzlerce yurttaşımızın, ana karnakça baskıların senliklik nine-lerin katledildiği Kahramanmaraş kırmından so-rumlulu gerici faşist güçlerde. İşçilerin yaşamış is-temleri, milliyetçi kışkırtımların gerici güçleri-nin, sıkıyönetimle birlikte Demokratik Mücadele'nin en sert tepkilerine hedef oldu. Faşist örgüt-lerin tüm suç delilleriyle açık ortada dururken, faşizmi protesto eden ilericilerin, devrimcilerin, demokratların, işçilerin, öğrencilerin, emekçi-lerin, gençlerin üzerine kula, kurşunla, zulumle güldü. Binlerce antifaşist tutuklandı. Kanlı ter-ör tıvırında ki tıvırınanıyor. Faşist terörün tur-manması anti-demokratik baskılar eşlik ediyor. Holdinglerin, tekelilerin, emperyalizmin çıkarları için, işçi sınıfının, emekçi halkımızın üzeri-ne; bu-güne kadar eşgi görülmüş baskı uygulamaları, yeni baskıların planları yapıyor...

İŞBİRLİKÇİ tekelci sermayenin geçici çözümlerinden biri olan Demirel hükümetinin önünün uzun ol-mayacağı; emekçi halkımızın hiçbir sorununa en küçük bir çözüm getiremeyeceği açıkken burju-vaizinin bunaltım aşmasında da deva olmayacağı görülmüyor. Bu hükümetin tek çözüm olarak getiri-meye çalıştığı faşizm sınırlarında dolan anti-demokratik yasalar, son olaylarda açığı gözle-nen baskı ve zulüm yöntemleri, dayandığı mil-litarist kökten, sıkıyönetimden aldığı güçle rag-men, 1980 başlarında Türkiye demokras güçleri-nin savaşımının valdigi boyutlar karşısında ge-çerli olanıyor. Şimal planlanan, tezgahlanan, faş-izm destekli bu hükümetin de basamak olarak kullanıp milliyetçi kışkırtımlar bir zorbalık re-jimi getirecektir.

TÜM bu gelişmeler, 1980 yılının çetin bir savaşım yılı olacağını işçi sınıfını, emekçi sınıfları, aydınları, gençleri, ilericileri, demokratları, sosyalistleri, komünistleri kararlı, tutarlı ve en öncülisli bir-likli ve yığınsal bir savaşım beklediğini tüm açıklığıyla ortaya koyuyor.

1980 yılı, yalnız Türkiye'de değil dünyada da önemli bir savaşım yılı olacak. Emperyalizm 1979 yılında çok önemli konuları yitirdi. Afrika'da, Asya'da, Lat-in Amerika'da ilerleme güçleri yeni yeni adim-lar attılar. Dünya sosyalist sistemi, başta SSCB olmak üzere etkinliğini, gücünü, güvenirliğini bir kez daha kanıtladı. Barış savaşımında, dünya so-syalist sisteminin varlığını, barış ve yu-muşama politikasının geçerliliğini alanın güle önemli yığıl aldı. Ama bu başarılar karşısında konum-larını giderek yitirmekte olan emperyalizmin, eli kolu bağlanmayacağı da bir kez daha görüldü. Emperyalizm saldırıyor; dünya barışını, halkların savaşımını tehdit ediyor. İran'da, Afganistan'da, Latin Amerika'da konularını korumak için ve barış ve pervasız saldırılara goze almaya başlan-mıyor. Dünya barış ve ilerleme güçleri, barışın-za ve kurtuluş savaşını veren halklar, sosyalizmin kazanımlarını koruma ve savunma durumunda olan ülkeler, sonu mutlakı olan çetin sa-vaşlarını 1980'de sürdürülecekler.

BOYLE bir dünya ve Türkiye'de, 1980 yılında, işçi sınıfının yolunda yürütülen kendilerini bekleyen görevlerini bilineledirler. Faşizme basamak olan Demirel hükümetine, işbirlikçi tekelci sermaye-nin bu hükümet ve sıkıyönetim aracılığıyla yürütüldüğü halk düşmanı saldırılarına, tezgahlanan zorbalık yasalara ve yükselen faşizm tehdidine karşı, en geniş güçlerin eylem birliği, yığın sava-sımı, yığınsal direniş güncelidir. İşbirlikçi tekelci sermayenin ve faşist odakların hiçbir sorunu, iş-çilerin bulamayacağı, yıkılacak olan Demirel hükümeti yerine sıkıyönetimle oluşturulmuş bir yığın bu görüldü: bir faşist dayatmadır. İsu-nu engellenen tek yolu, bu hükümet giderse-ne olacak- sorusunun tek doğru cevabı, işbirlikçi tekelci sermayenin bu hükümeti daha da geri, yani faşist bir modelde değiştirilmesine zaman ve izin vermeden en geniş demokrasi güçlerinin ba-nam eklemlerini yükseltmek, direnişlerini, savaşım-larıyla düşmesini sağlamaktır. O zaman gerici alternatifin yerine ilericili bir alternatif oluşacağı belirlecektir.

YURDULUZDA bu savaşta başarıya ulaşacak güçler, örgütler vardır. Türkiye işçi sınıfının öne çık-yan, TİP'leri, TSP'leri, tüm CHP'li, Kürt demokratlarını, tüm yurtseverleri, demokratları, devrimci güçleri bu savata bir kez daha birliğe çağırırken 1980'in acil görevini belirlemektedir.

İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, tüm dostlarımızın

Yeni yılını en içten duygularımızla kutlar,

Demirel Hükümetini alaşağı etmek, sosyalizme açılan

İleri demokratik devrimi ilkhaya ulaştırmak ve

emekçi halkımızın bölüşeli bir hükümetini

kurmak için yükselen savaşımızda,

hepinize yeni yeni başarılar dileriz

savaş yolu

savaş yolu

SINIF SENDİKALARINA UZANAN ELLER KIRILACAKTIR!..

Maden-İş'in, Bank-Sen'in Genel Kurulları, tabanın sınıfsal temelde birliğini daha da güçlendirdiği ortaya koydu. Her iki sendikada, bu genel kurullarından daha güçlü, daha deneyimli çıktı. Gerçekliğin, MESS patronlarının, tekelci basın antikomünist kampanyasına boşa çıktı. Emekçi halkımızın bu sınıf sendikalarına karşı duyduğu güven ve saygı, daha da pekişti. Genel kurullar, bütün bölümleri girişim ve baskılara karşın, eylem birliğini, dayanışmanın güçlendiğini, daha sağlam temeller üzerinde yükseldiğini bir gösterge oldu. Genel kurullara göre, genel konuklar ve mesajlar, komünistlerden, sosyalistlerden, CHP'li yurtdışılardan, Kürt demokratlarına, DİSK'e bağlı sendikalarından Türk-İş'e bağlı ve bağımsız sendikalara kadar, geniş demokrasi güçlerinin artan kararlılığını gösteri-

yor.

Bu durum, tekelci patronları, Demirel hükümetini, namuslarını ceplerinde bozuk para gibi taşıyan gerici yazarları çıldırttı. İyice gerilemiş, faşistleştirilmiş TRT, Terchman Gazetesi'nin, AKA ajansının haberleriyle antikomünist kampanya daha açtı. Skilyonetim saldırdığına geçti. Maden-İş Genel Kurulu'nda Enternasyonalin söylenmesi bahane edilerek, önce Divar yöneticileri, sonra Türkler, Karaca, Dayal ve Erkul gözaltına alındı. Sınıf sendikalarının yöneticilerinin tutuklanması ile ağırlaştırılan bu saldırı, üzerinde demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırdı, sendikal hareketi bürjuvazinin, tekelci sermayenin kontrolüne teslim etme amaçlı taşıyor.

MESS'in Başkanı Turgut Özal buşuna gölge Başbakan yapılmadı.

12 Mart'ın işkencecileri boynuna devletin kilit noktalarını yerleştirtimeli. Geriçiliğin bu saldırısından, kuşkuşuz DİSK'in tabansız yöneticilerinin aldığı ihraç kararlarının ve sınıfsal temelde sendikal birliğin kurulmasına karşı takındıkları bölücü tavırların etkisi vardır. Peki neden sınıf sendikaları?

Neden Maden-İş, Bank-Sen ve Bayse'n? Bu sorunun yanıtı çok açıktır. Çünkü bu sınıf sendikaları proletaryanın en bilgin, örgütlü kesimini oluşturuyorlar. Çünkü tekelciler karşı verdikleri ekonomik savaşta holdinç Demirel hükümetinin demokratik özgürlüklere karşı yönelen antidemokratik baskılarına karşı verilen savasla bağlıyorlar. Çünkü ekonomik savasla politik savas arasındaki organik bağın zorunluluğundan hareket ederek yalnız işçilerin günlük istemlerini

değil, tüm emekçilerin hak ve özgürlüklerini savunuyorlar.

Tekelci sermaye bu nedenle sınıf sendikalarını susturmayı, topa topa sömürme savasını kendi yararına döşmeyi, bunalmışın daha büyük para koparmayı ve ülke ekonomisine sınırsız egemen olmayı amaçlıyor.

Maden-İş Kongresi'nde Enternasyonal marşı söylendi diye açık saldırıya geçtiler, işte holdinç sermayenin bu amaçlarının gerçekleştirilmesi için çabalarını. Enternasyonal marşının işçi sınıfının emperyalizme, gericiçile, sömürüye karşı savasını ve dayanışmasının sembolü olduğunu ortacağ kafalar bilmiyorlar mı? Enternasyonal marşının bugün artık dokümanımızda her yürüyüşte, mitingde, toplantı salonunda söylendiğini bu ortacağ artıkları bilmiyorlar mı? Bilmiyorlar mı, Enternasyonal marşını, CHP'nin de üyesi bulunduğunu Sosyalist Enternasyonalin milyonlarca üyesinin bile söylediğini?

Biliyorlar. Ama amaçları Enternasyonalin bahane ederek sınıf sendikalarına kanca atmaktır, onların katarı ve özerkli savaslarını ermek, henüz hareketleri ortacağ göremeyen yurttaşlarımıza tepki uyandırmak, halkın cebindekinin kurşunlara da atacak baskıcı bir ortama yaratmaktır.

Fakat ne oldu? TKP sınıf düşmanlarına karşı «Sendikalarından cinizi çekin» belgisi ile öne atıldı. 40 bin Bank-Sen üyesi eyleme geçti. Maden-İş'in tüm fabrikalarından işçiler Enternasyonal okudu. TIP, TİSP, CHP tabanını yurtdışılardan, DİSK'e, Türk-İş'e bağlı sendikalar Kürt yurtdışılardan destek yükseltti. Uluslararası işçi hareketinin kolları, DSE, CGT örgütleri enternasyonal dayanışma bayrağını kaldırdı. Komünistlerin, proletaryanın başını çektiği demokrasi seli egemen sınıfların saldırısını durdurttu. Gözaltına alınan Maden-İş, Bank-Sen ve Bayse yöneticileri derhal serbest bırakılmak zorunda kaldı.

Ama tehlike durdu mu? Hayır. Demirel hükümeti, MESS patronları devlet kilit noktalarını, Saldırı planı yürürlüğe, Skilyonetim baskının temel dayanağı. Durmak yok. Bu saldırıyı durdurun direnisen deneyileri işiğında tekelciler karşı omuz omuz vurdular. Sınıf sendikalarına kilit ellerini uzatan ortacağ zihniyetleri gerici güçlere karşı yünşsal direniş yükseltmek, sendikal eylem birliğinde kaydedilen gelişmeleri geliştirmek ve derinleştirmek ödevi önümüzde. Bu koşullarda, işçi sınıfı cephesinde bölünmüş bir plan ihzaret ocaklarının zaman geçirmeden kurulmasını önemi daha da artırmakta, DİSK'e tabanın eğitilmiş yanıtın bir yönetime işbaşına getirilmesi kaçınılmaz bir zorunluk olmaktadır.

MESS patronlarının hevesi, kursaklarında bırakılacaktır. Sınıf sendikalarına karşı yönelen saldırılara karşı çıkmak, her ilerletinin, yurtdışılardan, sosyalistlerin, her CHP'li demokratın görevidir.

IGD 4 yaşında

Savaş alanlarında daha nice yıllara...

Türkiye ilerici gençliğin celik yapı, savoşun örgütü İlerici Gençler Derneği (IGD) 4 yaşında. Önu bugünkü sarımsız yosunına ulaştıran, ilerici gençliğin tüm savoşun deneyimleri üzerinde yükselmesi, tüm bu deneyimleri ve savoşını işçi sınıfının savoşınıya bağlaması ve hicbir zaman en küçük bir ödün vermediği örgütsel ilerleridir.

IGD, Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin ötekte zopında devrimsel harekete yansısıdır. 1 Ocak, 1978'de kurulu, İlerici gençlik hareketinin, geçmişini ve 12 Mart faşist işi yönetiminin ardından işçi sınıfı hareketinin atılımını gerçekleştiren yansımı IGD gibi yeni tip bir gençlik örgütlenmesini de barçında getirmiştir. Böylesi bir örgütlenme tüm halk karşı yönelen faşist saldırılara ve emperyalist baskılara karşı kendini dayatan tek cephe politikasının bir sonucudur. 4 yıllık savoşun, gericiçile eylem ve cephe birliğinin sağlanması doğrultusundaki örgütlenmesi IGD'nin bu görevin öteden başarıyla kalkıştığı kanıtlanmaktadır. Özellikle kısa bir zaman önce IGD, Gen-Ön, SGB, DDK arasında oluşturulan eylem birliği, İstanbul Üniversitesi'nde Dev-Yol, Dev-Sol, Kurtuluş ve IGD'nin ortak eylemleri düzenlemesi yolundaki ortak kararın ilkesel tavır ötek bir görünümdür.

IGD, kurulusuyla, işçi sınıfının yolunda yürümeyi kendisine ana ilke edindi. İşçi sınıfının bilimsel dünya görüşü Marksizm-Leninizm işiğında işi sınıfının politik hareketinin yakın ve uzak hedefleri doğrultusunda kararlılık yürüdü. Gençliğin işçi sınıfının dayanışmasını gerçek anlamda ortaya koydu. Grey alanlarında, direnişlerde, 1 Mayıs'ta, IGD işi sınıfının savoş alanlarında omuz omuza dayanışmayı yükseltti.

4 yıllık geçmişini boyunca IGD faşist hareketin, moçuluğun, her türlü sağ ve solun sopamının gençlik içindeki uzantılarının uzlaşmaz düşmanı oldu. Bu yoldaki 100'e yaklaşıp üyesi şehit verdi. Yüzlerce üyesi yaralandı ve sakat kaldı. Bugün ilerici gençlik şehitlerini «Şehitlerimiz savas yolumuzda aydınlatıyor» belgisinde yazıyor, onları bayrak yapıyor.

IGD, dünya gençlik hareketinin seçkin bir üyesidir. Savoşını dünya ilerici gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist savoşınıya bağlamak IGD'nin ilkesel bir tutumdur. Bunun en somut görünümleri ise IGD'nin kararlılık yükselttiği uluslararası dayanışma eylemleri, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonuna (DDGF) ve Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB)'ye üyelidir.

İlerici gençliğin yükselen eylem birliğinden, nice ve nitel yönden gelişen örgütülüğünden kaynaklı IGD'yi yosakladılar. Tüm yurt cepesinde savoşlarını ve temsilcilerinin çalışmalarını son verdiler. Bu yosaklama kararını tüm ötekte cepesinde ortan faşist terörün, hizılan faşist terörün, demokratik örgütleri üzerinde yosunlaştırılan anti-demokratik baskıların bir halkasıdır. Fakat bu yosaklamaları ilerici gençliğin ortan bir hizla örgütlenmesi, kararlı direnisen engelleyemiyor. Herşeye karşı IGD 85 şubeden 124 şube ve temsilciliğe ulaşmış, üye sayısı 500 artmıştır.

İlerici gençlik bugün eylem alanlarında, yosaklar, baskılar ve binbir çeşit provokasyon planları altında 4 yaşına giren İlerici Gençler Derneği (IGD)'nin biran önce ocağını, demokratik örgütleri üzerindeki yosaklama kararlarına ve baskılara derhal son vermesini istiyor.

İlerici gençlik ortan faşizm tehlikesine karşı tüm anti-faşist gençliğin eylem birliğini sağlanmasını entelektüel bir görev olduğunu haykırıyor. Bunun nesnel temelleri vardır diye. Bunun için kararlılık savoşını yapılıyor, IGD'yi savoşınında yapıyor.

İlerici gençlik, IGD bu savoşınında yalnız değildir.

Başta işçi sınıfımızın öncü-güçlü TKP olmak üzere küçümlü tüm demokratik güçleri, işçiler, köylüler, kadınlar, her türlü emekçiler IGD'ni yanındadır. Gençliğin bu civanmerci örgütünü IGD'yi halk düşmanlarını, özgürlük düşmanlarını her türlü baskılara karşı savunuyoruz. Yansırı IGD'yle uluslararası dayanışma yükseltiyor.

Birçok uluslararası örgüt, işi ülkelerdeki ulusal örgütleri IGD'ye dayanışma toplantılarını yapar. IGD üzerindeki faşist baskılara karşı. Son olarak Komünist ve işçi partilerinin uluslararası enternasyonal ve teori dergisi olan Barış ve Sosyalizm Forumları dergisi Redaksiyon Kurulu adına başredaktör K. Zaradov Türkiye ilerici gençliğine ve onun önderi IGD'ye enternasyonalist dayanışmasını bildirir.

IGD'nin arkasında işte böylesi ulusal ve uluslararası bir güc, bir destek vardır. Bu, IGD'nin gücüne güç katıyor. Her türlü engeli aşmasına kooldu bulunuyor. bulmaktadır. Ve IGD, gençliğin bu yünşsal, bu disiplinli örgütü daha nice 4 yıllık işçi sınıfının savoşını yolundaki bugünkü gibi kararlı ve savoşını bir şekilde ilerleyecek gençliğin yeni yeni yünşsalını kucaklayacaktır.

"So" opor" ile Leninçilik a" abasıg

Savaş Yolunda da yayınlanan Stavitsin Kasım ve Aralık sayılarında yayınlanan "So" grubunun ön olup-nessi, bütünsel olarak ele alındı, belirtildi. Artık macca kardeşlerimiz, onun günlük pıncavrosya, ve taşer hepçerlikle TKP dümenliğinde yarışan bu trocist ve azımsız grubun yeri, en ufak kuşkuyla yerini bırakacak olmaktadır. Örgütsel olarak da her tür oportünizm er geç barikatları altına yama geçeneçini belirlen Leninçilik yanlış bir kez daha doğrulanmıştır.

NEREDEN NEREYE...

Bu grubunun evriminde izleyebildiğimiz yöntem ne olmuştur? "So" grubunun Siyasi Programı, gemiste, yayımlandığı süre boyunca doğru da yanlış da içinde barındıran bir gazete niteliğindedir. Yurt içi ve yurt dışı da birçok ileri, demokratik yığın örgütlerinin yerini gibi, bu gazetede de komünist destekledi, tonları, yaydı. Bu grubun TKP'nin politikasını izlediğini belirtmes, yanlışları düzeltmesi için ona alanak sağlandı.

Ona artık böyle bir olanakları yoktur. Bu grupçuk, ardan gizençli kalkanları armiş, belli bir ardoan sonra yeniden yayımlandığı gazete, sadece ve sadece bu grubun amaçlarını olarak işleyi görmeye başlamıştır. Böylelikle, yer alan örgütler tek tek yanlışlar olmaktadır çarpıştır. Bu grupçuk, yanlışlardan ayak diremençli, düzeltmelerinde de bir sonuçu, "Zıyanı Halka" broşüründeki yeni edimleri de aşmış, küçük burjuva esol oportünist bir kimine izleyicisi olmuştur. Sorunlarımız ve izlediğini öne sürdüğü Leninçilik, böylelikle sadece ve sadece lafta kalmiştir.

Gerçekten de, bu servetçi grubuçun özallıklarından biri de, Lenin'den bol alıntı yapmaları olmuştur. Onlar böylelikle, tüm görüşlerini Lenin'in dayandığını kanıtlaymaya çalışıyorlar. Lenin'in tüm yaptıklarını henüz Türkiye'de bulunamamışınları yarıyorlar, militanların kafasını karıştırıyorlar amurları.

Fakat buradan bir noktaya değinmek gerek. Borikatan öde yonına atıp geçiveren bu grupçuk, daha yakın gemiste, yeni kalkanlarını henüz iyice atmadığını, günleride, TKP'nin, Ö'nün MK Genel Sekreterinin, Parti belgelerinde ardoan gizençliyordur.

Neler söylüyorlardı? İşte birkaç örnek:

"Bilen Yıldızlar, bütün ömrümüzü tümüyle işçi sınıfının, halkımızın kuruluşuna adayacağımız, Leninçilikle, devrimle bağlanmıştır" geliştirir, bu bilinc, bu ardoan ödün vermeyeçliğimize, işçi sınıfının gücüne, devrimin üstüne senas gibi inatla, tutkuya inanacağızımıza, başardın baş düşünme, gerilemeden kararlarımızı kamlayacağımıza, oportünizm her türüne, her belirlenise karşı ardıcıl ve Leninçili bir savaş yürüteceğimize, Leninçimize ve proletaryanın emmarına yazılmasını, Lenin'in ülkesine, devrimlerin kalitesi Sovyetler Birliğine bağlılığı gözbebeğimizi kılı koruyacağımıza, Senin özveri, çetin, onurlu savaş yolundaki yürüyüşüğimize adanmışız" (Emperya İzzin Yayıncılık Türkiye, broşürü 2, v. 3. basım.)

"İşçilerin Siyasi TKP'nin 1973 tarihliyle ilgili, parti konferanslarında önlenmiş ve belgelennmiş Leninçilik hattını savunuyoruz" (İ. Ses, sayı: 100)

"İşçilerin Siyasi TKP programını ve Konferans kararlarını belli kitlelere ulaştırma ve kimsen gelirse getaini savunacağız" (R. Yürükoğlu, İ. Ses, sayı: 101)

"İşçilerin Siyasi grubuçu böyle diyorlar ama, işte yıllardır deneyimi, işte savdıya çekilişimize, işçi komünist yarımlığı, TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen, bu övgü yığınınu yadırganları izleyebildiğimiz kamlayıcı yolda, daha 22 Temmuz 1979 günü, TKP'nin Siyasi redovuzuna verdiği şu demetle işarete ediyordu:

"Ade geçen broşür benim adımı parti belgelerinde, kendi öz görüşleri

ni yayımlamak için bir kalkan olarak kullanıyor. Bu görüşleri savunma yurduçunda bir gazetenin, partimizin birliğine karşı doleyahı soldırıya geçtiği görülmüyor. Bunların çok peçmeden ardoan gizençlikleri kalkanları bir yana etmalar, artık soldırıya gemetleri hiç de çarpıcı olmayacaktır."

KALKANLAR ATILYOR

Nitekim çok gemedi. Eylül 1979'da, "So" grubunun program ve yönelimlerini okudu ki kitapçıkta, bu servetçi grup, kalkanları bir yana atıyordu. Bu izleyici, azımsız grupçuk, ömürlerini addıkları, örnek addıkları söyledikleri İ. Bilen hakkında seviyemiş, izrenç sözler söyleme düştüğüne de kalıştı. Ve "Zıyanı Halkın 4. basımından, AND kalendri. Sonra şöyle devam ettiler: "Bilen yolduğu yöntemleri her zaman ortacı yöntemler olmuştur. İlk günden başlayarak böl-yeni, ilkesiz azımsızlar, camur atma yöntemlerini yazarak kullanmıştır" (S, 76)

"Günlük savaşım içinde ortaya çıkan, hepimizin gayet iyi bildiği edili siyasi ve politik farkları, Öcünü Programı eklektik ve yer yer oportünist yapısına kurkülleniyor... bugün parti içinde, oportünizm, ortocilik, Leninçilik olarak üç ayrı edilin belirlenmiş, bunda TKP'nin derin yanlışlar, tutarsızlıklar taşıyan program önemli katkıları vardır" (S; 7-8)

"... Polit Büro'nun suçlandırma delegeleri toplanan 1977 Konferansınur Leninçilik Partiyi işleyiş açısından başarıya almıştı, kendi kendini onaylama önemi taşıdığı..." (İ. Ses, s. 107-108)

Bir kez ar daman callamaya görürsün insan. Nelerlele kadar varlıçlığı epocik bir kimine izleyicisi olmuştur.

LENİN SAHTEÇİLİĞİ

Buğün, artık bütün militanların kafasında açık olan bu tehsirin önemi nedir? Yukarıda değindik. Bu grupçuk, şimdiki Leninçilik bol alıntılar yapıyor, böylelikle Lenin'den de ardoan gizençliyor, böyleli bir yoldan yürüdüklerini izlenimi vermeye çalışıyor. Bu, onları için zorunludur, esol oportünizminin böyleli sınırlı yöntemte perkensimini vardır, çünkü günümüzde, Marksizme - Leninçimize okuduğumuz yarıpaki işçi hareketi içinde yer edinmek pek öyle kolay değildir. Peki nasıl yapıyorlar? Lenin'in zamanında, ve mekandan koparıyorlar. Tahrir ediyor, çarpıştırıyor. Alıntılarını işlerine gemtlerini yerlerini öksü [oktu] köyüp, emtilyeniyor. Lenin'den kimi zaman bir cümle, kimi zaman da cümle içinden üç-beş kelime seçip, görüşlerine kalkanı kalmeye çobalıyorlar. Lenin'in satırından birini onları ardoan gizençliyor, diddikleri gibi değıştiriyorlar.

Aslında Lenin'i çarpıtıyor, gerek öksü, gerekse esol oportünistlerin ortak bir özelliğidir. Bu girişimler komünistleri hic bir önem çöşürmüdü. Bu yöntemte anti-komünistler de "sıkıcı" boşuyorlardır. Çünkü, belirtmiş gibiler, işçileri ve militanları, Marksizs, Leninizs etnikenek ya da şüphesiz olanaklı değildir. Her soydan ve boydan oportünistler, antikomünistler, Marksizs ve Lenin'in yaptıklarını ne dedikleri ellerinde emmarlar. Lenin'in böyleli söylediğisi sözleri söylemeye cabalamış. Lenin'in belli zaman ve mekandan kopulardına söylediği sözleri bu bağlamdan kopartarak fikirlerini gerekçelerini sağduymaya çalışmışın nedeni budur. "İşçilerin Siyasi" bu yapıldığı anlamıştı. Öyleyse bir işçi kalkanını işçilerin Siyasi grubuçuğuna Lenin tahririfedildiğine de şüphesiz pek iyi yarıyor. A. Meyer, sınıfsal görüşüne yerine getirmektir. Peki işçilerin Siyasi? Beşbeli ki, o da, böyle bir işarete iyi ediyordur.

BAZI ÖRNEKLER

Lenin' okumak ebit zorunludur. Bunu hele komünistlerle tartışmak gülmüç olur. Ama Marksizs-Leninizs neden bir bilimidir? Sadece okumak yet-

mez, onu özümlemek gerekir. Örneçin işçilerin Siyasi yolduğu Leninçilik Parti konusunu, özgüne sözler etti. Parti disiplini ve partinin yığınlaşmasına üzerine ohkim kesiyor. Aslında söylediklerinin Leninçilik partisi anlayış ve nermiyları uzaktan yakından işleyiç'tir. O, köhnenmiş trocist tezleri, yeni, ni keşliyor.

Lenin, partinin yığınlaşmasına konusuna, değışik kuşullarda farklı düğünçeler ileri sürmüştür. Örneçin partinin henüz oluşma döneminde, korkunc baskılar nedeniyle "Okotakrit bir ülkede, bu örgütün üye sayısını artırmak için tutarsız... böyleli bir örgütü keşfetmek" o denli güç olacaktır" (C, 5, S. 476)

Ama işçi sınıfının bilinci ilerlemeler kaydedtiği zaman, örgütlenme, toplandı ve basını-yığın özgürlüğü elde etmişçikler bir şekilde Leninçilikten korkuyor, bu salkları yeni gelenlere doğtin, tabanımız genişletin, ilim sosyal demokrat işçileri sizden yana çağırın, onları yutun ve bilinler Partiyi örgütlenire kazanın. Çok sayıdaçık merkezlerimizle onların delegelerini çalıştırmak gerekir. Yeni bir devrimci Rusya'nın ferahlatıcı nefesini getirinler... Bu, eski güllü yazıçılar ortadan kaldırmayaçaktır. Bu, bize yeni, gemçüçler sağlayacaktır." (C, 10, S. 24)

Türkiye işçi sınıfının öcünü politik örgütü, dün bugün yarı ne yapar, nasıl yapar, ayrı iş. Ama işçilerin Siyasi, Lenin'in belirtmişçik sözleri ileri sürüyor, günümüzde böyle olmalıya geçiyorlar. "Önemli olan üye sayısını değışik yoldan arttırmaktır. Bu çarpıtmaya küllü ardoan gizençli bir satırtaçlara baş vuruyor ve Lenin'in yer bir enternasyonal kuruluş kurulumasıyla ilgili olarak söylediği sözleri, okurlarına bir parti ilkesiymiş gibi aktarıyor. Burada ediliğini yarırm baskılarını, nedeni de aynı olmaktadır. Çünkü ile cümlesinin kullandığı paragrafın bütünü şöyle: "So run savdırda değil, gereken devrimci proletaryanın fikirlerini ve siyasiini doğdu diti getirmektir. Asıl olan enternasyonalizmi "İlen etmek" değıştirilerek emmar yazılmaya bilinçtir." (C, 24, s. 75)

"İşçilerin Siyasi, ardoan yarımları düzeltilme olanlığına da yitmiş olar. Lenin'in düğünçelerini zaman ve mekandan kopulardınarı çarpıyor, yeni ne zaman neden söylediğini anlatıyor, anlayıyor, böylelikle Lenin'i Lenin'e karşı çarpıyor!"

Oysa Lenin'in partinin safına ve ni gücünün katimos, okosu sorunu, somut zaman ve mekandan kopulları, işçi hareketinin durumuna tüm tamına hesaba katmadan genel, sayar, bir biçimde ele almaz. Parti safının oluşumuna; tarhisel durum, partide düğünçer-görülenler karakteri, devrimin işçiselliği ya da gerilemesi, belirli bir dönemde geçeri olan işçi ya da işçile çalgıma biçimi" toplamanı uygun yapıpaca oluğun değışiklikler, azımsız, iziz bir şekilde okulluyor. Her "Zıyanı Halkın 130. ve 121. sayılıları, "Alıntı Lenin'den, 12. ist. işçiler bölümü şöyle: "Devrim çok küçük bir parti tarafından başlatılıp üstünce ulaştırılabilirçik" il hic de tümüyle Yatsınama Ama yarımların karanımı yarınlar için bilimeç gerekir. Bunun için de aneçik kapsamlı devrim hozirçisi zorunludur." (İ. Ses'in Siyasi, Lenin ve Leninçilik tahririfedildiğine bir başka örnek tarihte yığınların ve bireylerin rolü konusundaki voluntarist (trocist) görüşlerine Leninçilik ve Leninçilik ileri buluş tırmanma yeteneklerinde görülmüyor. Yürükoğlu, Enternasyonaliler üzerine yazdığı broşürün bir özeti, işçilerin Siyasi odli pıncavranın "Çek-Ak, Silkele Ats bölümünde veriyor. (Sayı: 102) Stalin konusunda SBKP tarhisel alıntılar

ayıpıktan sonra anti-Stalinizmin zıyanı önlenmişimize vardığını gösteriyor. Gerçekten de Stalin'in kimi olumsuz çizgilerini abartarak bunları sosyalizmin özünden kopyaklanan olumsuzluklar gibi gösterme yanlışları antikomünizme, antisovyetizme varır. Ama Yürükoğlu, kendi deyimiyle bu ince bavy, sözüme Stalin'ın ekonomistler çok konuşur diyerek savunmaya kal işkeren Lenin'i Stalin'e, her ikisini Leninçilik partisi normalizma karşı çıkartıyor. Aynı anda antikomünistleri, burjuva ideolojilerini anlatıyor. Bütün bunları nasıl yapıyor? Basit. "Kişisel diktatörlük proletarya diktatörlüğü ile bağdaşır diyerek."

Çünkü, birincisi, Lenin, kişisel diktatörlük ile proletarya diktatörlüğü ilke olarak çalgımez (bağdaşır değil, çalgımez) derken, bunu politik ilşkiler düğünçesinde söylemiyor. Ülkem o dönem içinde bulunduğumuz ekonomik zorlukların açma yolunda, ekonomik ilşkiler çerçevesinde yapıyor. Lenin, bunu, kimi küçük burjuva unsurları ve burjuvazinin işlemlerinde tek kişisin karar vermesini ilşkili kararmaya karar vermişçik söylemiyor. Ülkem o dönemlerde çalgıme disiplinlinin sağlanmasına, iş organizasyonu iyileştirilmesine, yetki ve sorumluluğın tek bir kişiye -işletme yöneticisine- elinde toplaması konusuna söyleyor. Bu, Yürükoğlunun yapıtı altında da var. Ama Yürükoğlu, kendi deyimiyle bu ince bavy, kulanıçları içinde bulunan teknik, ekonomik ve tarhisel kuşullarda kaynaklanıçlarını belirtiyor. Şunu söyleyor:

"... şu anlık özgül bir takım görevleri açısından kişisel diktatörlük bir gücün öcümüne gelince, belirtmek gerek ki, sosyalizmin devrimci karakteri, sosyalizmin köyünü ve modül temelini oluşturan her büyük kamala sanayii, yarıçere, bilince, onbinlerce insanın ortacı çalgıması düzenleyen kesin, mutlak bir öde birliğini, gerektirir. Teknik, ekonomik ve tarhisel planda bu zorunlu çalgıme ve sosyalizm konusuna kula yarımları tümü, bu zorunlu sosyalizmin kuşullarından bir olarak kabul emtilyerdi. Fakat kesin öde birliğı nasıl sağlanabilir? Bilinçsiz insanın iradesinin tek bir insanın iradesine hiç kılınması mı?"

Öcünü söylemeye çalışıyor. Tamamıyla bilincini ve disiplinli işe, bu tabiiy daha çok bir orkestra sefinin uygun yönetimini tahririfediyor." (C, 27, s. 278-279)

Lenin'in politik ilşkiler düğünçesinde söylediğini, kendisi için, kendi konusunu için hic sözüme yazılmıyor. Lenin'in söylemeye kalkışın işçilerin Siyasi, İkinci olarak, böyle bir sav ileri sürmekle, Stalin'ın kişisel diktatörlük olarak nitelendiriyor. Böyle bir nitelendirme, uluslararası komünist ve işçi hareketinin hiçbir belgesinde yoktur. Stalin'ın diktatörlük göstermeye yeteneler sadece antikomünistlerdir, burjuvazidir. Ada bostemeleridir. Kaldı ki, bunlar, sadece demokrasinin en yüksek biçimi olan sosyalist demokrasinin her türüne karşı çıkımla yetinmezler. Aynı zamanda sosyalizmin hiçbir biçim ve tanımıyla bağdaşmaz olduğunu da "kanıtlayacak" çalışıyorlar. Yürükoğlu ne yapıyor? Burjuvazinin Stalin konusundaki savını kabul ediyor. Bunu Lenin'e doğrulamaya çalışıyor. Böylelikle, bir kalemde, Lenin'in partiyi örgütlenisi salkıp çöküyor. Komünistlerin Stalin'in yarımlarını, işçilerin bir insan kolektif yönetimi ilkesini, sosyalist yasalığı ve parti ilçimoları kesin esol göstermesini ilkesini iş geçiyor. Stalin döneminde bunların olmadığını söylemeye getiriyor. Böylelikle Stalin'ın okuyamam derken, Stalin'in hem SBKP'yı karalamasına konumuna düşüyor. Açıkta burjuvazinin değışirmesine su taşıyor, antikomünizmi yapıyor. Üstelik Lenin'i de yine zaman ve mekandan kopullardınarı çarpıyor, bir çarpık, izrenç yarımların kopyama, kalkanı emtilye, tahririf ediyor. Tüm bunları antikomünistlerin, burjuva ideolojilerin yapıtıçık karalamasına konumuna düşüyor.

Demokrasinin en yüksek biçimi olan sosyalist demokrasiyi ve onun bir itade biçimi olan proletarya diktatörlüğü kişisel diktatörlüğü politik an-

Bolivya halkı faşizme geçit vermedi

Antifaşist eylem birliğinin gücü, Bolivya'daki son darbe girişimi sırasında kendini ortaya koydu. Eski diktatör Hugo Banzer'in faşist partisi dışında kalan, merkezi-sol örgütlerden Komünist Partisi'ne kadar, faşist bir rejime karşı çıkan tüm partilerin oluşturduğu eylem birliği yüzlerce şehit pa hasına faşizme geçit vermedi.

Bu eylem birliğinin oluşmasında Bolivya Komünist Partisi çok büyük bir rol oynadı.

Bolivya'da belli başlı iki politik gruplaşma bulunmaktadır: Sol partiler ve yığın bir güttülerinden oluşan Demokratik Halk Birliği (UDP) ve merkez ve merkez-sol örgütlerinden oluşan Unsur Devrimci Hareket (MNR). Bunların dışında bir de Hugo Banzer'in faşist partisi var. Bolivya Komünist Partisi, Nisan 1978'de UDP'nin oluşmasında önde gelen bir rol oynadı. Ötkenen yılki yazın başında Bolivya İşçi Merkez (COB) de UDP ile birleşti hareket ediyor. COB'un ünlü bir generali var. Dünyada en sık darbe yapılmış Bolivya'da, faşist rejimden hiçbir COB'u denetim altına almayı başaramadık. UDP ise 1 Kasım 1979'da Albay Natusch'un darbe girişimi sırasında, MNR'yi de yanına çekerek antifaşist eylem birliğinin oluşturulmasında belirleyici rol oynadı.

Darbe karşısında COB derhal geneli greve ilan etti. Banzer'in partisi dışında tüm partiler darbeye karşı çıktılar. MNR içindeki partilerden Natusch'un destekleyen bazı parlamenteler çıktı. Ama bunlar hemen partilerinden atıldılar. Politik partilerin ve yığın örgütlerinin tümü biraraya gelecek antifaşist savunma komitesini kurdular ve aktif direnişe geçtiler. Parlamento bir toplantı yaparak gerekirse yeraltında çalışacakları, ama iktidarı devretmeyeceğini açıkladı ve öyle de yaptı. Natusch'un parlamento çalışmalarını tasaklayabildiği bir hafta boyunca değişik yerlerde toplandı. COB'un başı çektiği direniş eylemlerinde yüzlerce ölü verildi. Bu kararlilik orduyu da etkiledi. Birçok polis ve ordu birliği Natusch'u desteklemeye, bazıları ona karşı çıparşı. Natusch uluslararası alanda da tam bir yalnızlığa düştü. (Ancak Enayr Sedat'ın desteklediğini belirtelim). Natusch sonunda geri çekilmeye zorlandı. Ama geçit devlet başkanlığını, kendisinin de kullanılacağı kişilik bir komisyona sunuyacağını istliyordu. UDP'nin bu isteği gösterdiği mualefet MNR'nin bazı iktidamlarını yok etti. Direniş komitesinin kararlı tutumu ordu içindeki yurtsever subayların bakışını artırmıştı sağladı ve orduyun üst kademeleri de Natusch'un çekilmesini istedi.

Natusch destek sağlama amaçları için güç bulamadı ve geri çekildi. Seçimlerin de, daha önce belirlenen tarihte, Mayıs 1980'de yapılacağı açıklandı.

Direniş Komitesi amacına ulaşarak faşist darbe girişimini boşa çıkardı. Bu deney, antifaşist eylem birliğinin önemini işçi sınıfının oluşturduğunu bir kez daha ortaya koydu. İşçilerinin, faşizme karşı çıkan tüm toplumsal kesimleri çevresinde toplanmaya yetenekli güç olduğunu, böyle bir eylem birliğinin, orduyun yurtsever kesimlerini harekete geçirdiğini gösterdi.

Bu deney ayrıca, emekçilerin çıkarlarını savunma bir yöntem kurulumunda faşist tehdidin ortadan kalkmasını gösteriyor. Natusch'un geri çekilmesinden sonra tekrar MNR'nin oluşturduğu hükümet, emekçi çıkarlarını ters tavrı aldı. Ordu içinden faşist unsurları karışıklık temelde, Sımdı Bolivya'da yeni bir

darbe söylentileri doluyor.

Natusch'un faşist darbe girişimi boşa çıkarırken, ödüm denebilirse, bir tek noktada ödüm verilmişti. Eski Devlet Başkanı Arze yerine Parlamento Başkanı Guelleri geçici devlet başkanlığına getirildi. Ancak bu kişiler her iki de MNR üyesi. Yani politik iktidar, Natusch'un darbe girişiminden önce kimin elinde ise yine o politik gücün elinde kalıyor. Guelleri, yeni hükümeti kurarken UDP'nin program önerilerini reddetti. Bu durumda UDP hükümete katılmayı reddetti. UDP aynı nedenle 1978 Ağustosunda kurulan hükümete katılmayı da reddetti. Bu durum Guelleri, yahuca MNR'den oluşan bir hükümet kurdu. 1979 yılında başlayan demokratikleşmenin sürdürülmesi, ekonomik bunalmış karşı bir program uygulanması ve yığın emekçi halkı yitirmemesi konusunda hükümeti destekleye-

ceğini açıkladı. Ancak Guelleri ekonomik sorunları IMF'nin yardımına başvurmayacağına yünde 25 de valiyasını yaptı ve temel ihtiyaçlarının tamamını getirdi. COB, buna, 25 saatlik bir genel greve karşılık verdi. Hükümetin genel grevden sonra COB'un hazırladığı bir istemler paketine yanıtı bir yaklaşımında bulunmasını bir durum yarattı. Çünkü ülkedeki faşist güçlerin serarında faaliyetlerini artırmasına şüpheleniyor. Faşistlerin çözümlere düşenleri baskınlarına, mağaza yağmalama olaylarına sık sık rastlanıyor.

Bolivya Komünist Partisi Birinci Sekreteri Jorge Kalle, ordu içindeki bunalmış hâli sürdürüyor ve bunun da ülkedeki burjuva demok-

rasist için strekli istikrarlılığı ve hileliye yol açtığını söylüyor.

Jorge Kalle, bugün Bolivya komünistlerinin savaşım merkezlerinde, halkın yaşam koşullarını iyileştirmesi, bunların yükünün emekçi yığınlarına yüklenmesini, emellenmesi bulunduğunu belirttik. Bu amaçla COB'un hamirlediği program desteklediklerini açıkladı. Kalle, ayrıca, halkın Natusch'a karşı direniş sırasında en önemli isteminin, Natusch'un geri çekilmesi ve 1980 seçimlerinin zamanında yapılması olduğunu söyleyerek, yığınlar, ülkelerin egemenliği için, açık antiemperyalist ve demokratik bir program için harekete geçeceklerini belirtti.

Sovyet halkı yuce Lenin'in 110. doğum yıldönümünü kutlamaya hazırlanıyor

«Yakında, Vladimir İlyiç Lenin'in 110'uncu doğum yıldönümünü kutlayacağız. Dev bir düşünür, gerçek bir halk lideri, ateşli bir devrimci, Komünist Partisi'nin dünyada ilk sosyalist devletin kurucusu olan Lenin, ordu ve destansı yaşamını büyük ve yüce bir davaya, proletaryanın ve tüm ezilmiş uğradan toplumcul kurtuluşu uğrunda savışını, her yerde emekçi halkların mutluluğu uğrunda savışını davasına adanmış.»

SBKP Merkez Komitesinin, 1980 yılında Lenin'in 110'uncu doğum yıldönümü kutlama hazırlıklarına ilişkin olarak söylediği karar bu şekilde boyliyor.

SBKP MK, Lenin'in 110'uncu doğum yıldönümünün büyük ulusal bir bayram şeklinde kutlanmasına ve Moskova'dan çıkmış kolektifler her yerde toplantılar yapılmaya karar verdi. Bu-tün Parti komitelerine, kutlamalara hazırlanmak üzere aktif politik ve örgütsel coşuyuşa başlanmaları ve cabalarını, 25. Parti Kongresi'nin ve Kasım 1978 Plenumunun kararlarını yerine getirmeye, komünizm için mücadele eden gençlerin nite etmek ve onaylandı ekonomik ve savunma potansiyelini her yolla güçlendirmek konuları üzerine yoğunlaştırmaları önerildi.

SBKP Merkez Komitesinin bu konudaki karar sureti şöyle notaktayor.

«Yöposun Leninliç - devrimci savışımızın komünizm kuruculuğunun ve savunma boyuğd»

«Büyük Lenin'in adı ve davası çağlar boyu yaşosun!
«Yöposun, komünizmin kurucusu büyük Yöyük Sovyet halki!
«Yöposun Leninliç SBKP'n»

İran devrimini yennedir

İran devrimini kensey. İran'ın karşı emperyalistlerin çıkarlarını savunma Türkiye hükümeti diplomatiklerini alelerine ilkeyi terketmelerini istedi. Bunun üzerine Demirel hükümeti İran'ın bir nota verdi. Ardından Türkiye ile İran arasındaki politik diplomatik ve ekonomik ilişkiler donanma hoktasına geldi. Bu gelişme, Demirel hükümetinin NATO'cu, Amerikalı niteligi yeni yeni bir kanı oldu. Bu olay, işbirlikçi tekelci burjuvazinin Ortadoğu'da emperyalizmin jandarması olma yolunda yeni bir adımı yapıyor.

Bu gelişme, tam da, ABD'nin İran'ın kestir bir çatışmaya girmeye hazırladığı bir araya rastıyor. ABD Başkanı Carter İran'ın karşı emperyalist ve askeri müdahalelerini gerektirecek olarak rehlin alınan Amerikalıları gösteriyor. Bu davranışın uluslararası hukukun çignemesi olduğunu söylüyor. Ama bu durum, ABD'ye, İran'ın müdahale ederek uluslararası hukukun, tanrı adını anarak suçlu olduğunu iddia etmekte seldi çigneme hakkı da vermez. Sora Amerika İran'ın uluslararası hukuku çignemesinden nasıl yakınılır? Masaddiki devirerek kanlı bir rejimini kurarı, son'da, İran halkından kaçan suçlu şahı ve İran'dan kaçtığı yollara katılan topraklarına kabul eden ABD degil mi?

Amerikalı Demirel hükümeti, ABD'nin İran'a karşı aldığı gerek ekonomik gerekse askeri müdahale önlemlerinde açıkça onun yanındadır tutuyor. NATO'nun Brük-

sel toplantısında İran'ın ekonomik embargo uygulamasına kararını Türkiye hükümeti de onayladı. ABD'nin bastırıldığı saatte İran paralarını Türkiye'ye jansızın İran'ın aktarıyor. Yine NATO'nun, Türkiye temelcinin de onayladığı nükleer savaş planları, sosyalist ülkelerin olduğu karlı Ortadoğu'da da yönelik Amerikalı Demirel hükümeti, NATO'nun gelecek toplantısında Türkiye'ye yapılacak isteyecek komşularını açıkça tehdit ediyor. Bunlarla yetinilmiyor topraklarımızdaki Amerikan üsleri İran'a karşı alarma geçirdi. İnçirlik üstünde askeri hazırlıklar başladı. ABD emperyalizmi dışlarını iyice gösterdi.

Ama Amerika ötkintini biçiyor, tehdit ve provokasyonlarına karşı bir didi Ortadoğu ülkesinde anti-Amerikan patlamalar oldu. Türkiye'de de işbirlikçi tekelci burjuvaz, dinsel inanç kışkırtılarak bu patlamaların etkilerini emirinden koruyabiliyor. SBKP yanlısı Akçular kanı sağdırlandı bulunmasına bunu kanıtıyor. Dine bağlı yurttaşların antiemperyalist çıkışları, onların İran devrimiyli dayanışmasına İnanı terörle kırılmaya çalışıyor.

İran halkı, dünya bars ve Hürriyet güçlerini din davalarına karşı de yanında buluyor. Bunların başında, Sovyetler Birliği, İran'ın müdahaleye karşı çıkan tutumunu koruyor. Ülkesinde de komünistlerin, sosyalistler, dine bağlı çevreler, tüm yurtseverler, emperyalizmin, NATO'nun din davalarına karşı askeri saldırı tehditlerine karşı İran halkıyla, İran yurtsever güçleriyle dayanışma temeline, ülkemizde emperyalizmin bu komşu ülkelerine karşı - saldırı ve servetini planlarına alet olmasına karşı çıkma temeline birleşiyorlar.

1980'de askersel yumuşama için

Barış güçlerini bağrında toplayan Dünya Barış Konseyi, 1980 yılının askersel yumuşama uğrunda yığın eyemleri yitine dönüştürülmesi çağrısında bulundu. Dünya Barış Konseyi Başkanlık Bürosu Helsinki'de yaptığı olağanüstü toplantısında, NATO'nun yeni ölüm füzesi planının engellenmesini, NATO'nun silahlanmaya yeniden köküklemesinin önüne geçilmesini, silahlanmanın değil silahsızlanmanın sağlanmasını istedi.

NATO, sosyalist ülkeler, özellikle Sovyet Birliği'ne yeni bir silahlanma dönemi dayattı. Brüksel'de alınan karar buna açık ortaya koydu. Bu füzeler Batı'nın barışçı önerilerine, dünya halklarının protestolarına ve hat ta NATO üyesi bazı ülkelerin hükümetlerinin karşı çalışmalarına rağmen Amerika'nın yeni ölüm füzesinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesini planı onaylandı. NATO böylece, silahlanma yarışında yeni bir dönem başlamasını tüm sorumluluğunu üstünde taşıyor.

NATO'nun Brüksel toplantısında, bir de Avrupa'da nük her silahların kullanılmasına üzerine görüşme yapılması için Sovyetler Birliği'ne öneri götürülmesi kararlaştırıldı. Bu manevranın amacı açık: NATO, yeni füzelemleri kabul edemeyeceği bir görüşme talep ediyor. NATO kararından önce, böyle bir görüşme için zorunlu olan üstelik Avrupa'da mevcut bulunuyordu. Leonid Brejnev'in önerileri de bu temele dayanıyordu. NATO bir öneriler yaparak Batı Avrupa'yı ABD'nin nükleer hareket alanına çevirecek bir karar aldı. Bu kararın gerek duyularda, gerekse Avrupa'da uluslararası havayı köküklettiğinden, barış ve yumuşama sürecini tehlikeye at-

cağının kuşku yok. Bunun farkında olan Batı Avrupa'lı bazı hükümetler NATO'nun planlarına karşı çıktıklarını ABD, Federal Almanya ve İngiltere'nin akti alması politik ve ekonomik bakışlarıyla karşılaştı. Bu gelişme, sonuçta, NATO içindeki çatışma büyümesine yol açtı.

Pentagon ve NATO seflerinin yeni ölüm füzesi planına karşı dünya barış güçleri savasını yoğunlaştırma kararı aldı. Sosyalist ülkeler, Sovyetler Birliği, NATO'nun dünya barışını tehdit eden girişimine seyirci kalmayacağı açıkladılar. Başını uluslararası komünist ve işçi sınıfı hareketinin çektiği dünya barış güçleri emperyalizmin, gelişmiş gelişmelerden biri olan bu yeni füze planı karşısında safını açıkladılar. Bütünleşen uluslararası emperyalizm için sağlam bir temel oluşturulacağını sömütü ortaya koydu.

Türkiye işçi sınıfı, barış ve demokrasi güçleri bu uluslararası kampanyaya en aktif şekilde katıldı. Brüksel mitingine yığın bir temsilci grubu gönderen Türkiye işçi sınıfı, dünya barış uğrundaaki savasını, NATO'nun ölüm füzesi planını onaylayan Amerikancı, teşiriyor. Türkiye işbirliği tekelci burjuvazinin NATO-cuk politikası, Amerikan emperyalistlerine, ülkemiz askersel müdahalede bulunma olanağı, verilen anlaşmalar imzalamaya kadar vassırlmıştır. Amerikan emper-

yalizminin ve NATO'nun ulsküyonetimi Demirel hükümetine karşı savasımla bir kezde kurdugu ösler, atom harmanları ülkemiz bir atış zamanına durumuna getirmiştir. Bu durum yalnızca komünist ülkeleri, halkları değil, ülkemizin, halkımızın güvenliğini de tehlikeye sokuyor. Amerikancı Demirel hükümeti ve tehlikeleri daha da artırıyor. Türkiye'yi, NATO'nun güneydoğu kanadını güçlendirme girişimleri bu hükümetle birlikte daha da yoğunlaştı. NATO, Türkiye ile Yunanistan arasındaki sorunları, Kıbrıs sorununu kökükletmeye çalışıyor, sağ ve solun birliğini yiyor. Karşıta NATO'cu bir çözüm dayattı. Her iki ülkenin gerekli güçleri de bu politikaya el uzatarak sövenizi, millitarizmi köküküyorlar, bu ortadan yararlanarak kendii ülkelerinde demokrasi güçlerini susturmayı çalışıyorlar. Amerikancı, sküyonetimi Demirel hükümeti bu gelişmelerden yararlanarak bir baskı rejimi kurmaya çalışıyor. Bu durum, ülkemizde barış savasının daha da gelişmesini zorunlu kılıyor.

Bütün bu sorunların, ikil anlaşmaların, son NATO kararlarının parlamentoya getirilmesi, gizli kalan yönlemlerin açıklanması için yurt seveci parlamenterler, girişimci bulunurken CHP yöneticileri susuyor. Ecevit'in Kendisi, Sovyetler Birliği'nin yeni barış girişimlerini de büyük değer verdiğini söylememiş midir? İşçi sınıfı emekçi halkımız, barış ve demokrasi güçleri bu anlaşmaların parlamentoya getirilmesini, iyçüzünün açıklanmasını, bölge barışını tehdit eden bu kölelik anlaşmalarının yitirilmesini istiyor. İşçi sınıfı, barış savasını, barış davasına karşı çıkan sağ ve «sol» oportünizme, savası kısırtıcıları yapan maoculğa karşı sava-

şımın ayırıyor. Sağ oportünistler barış davasına, reel savasımla karşı açıkça tavır almınsalar da pratikte barış düşman güçlerini safına alıyorlar. Gözist grupları, savasımla demokrasi kazanğı sayarak barış savasını ve bu temelde emperyalizminin yadsıyorlar. İngiltere'deki anti-TKIP grup birliği utangaç gösistler ise barış savasını açtıkları barış savasını, ama bu savasımla tüz bağlarını koparıyorlar; bunlar, barış savasının sosyalist ülkelerin barış içinde yanına yaşama politikasının Türkiye'deki devrimci sürece etkilerinden yığın azgıla sö ediyorlar.

Barış savasını, Amerika'nın, NATO'nun ölüm füzesi yerine karşı savasını yükseliyor; emperyalist saldırılarına, sövenize, irkiğe vura vura yükseliyor. Uluslararası komünist ve işçi sınıfı hareketi bu savasını her türlü milliyetçiliğe, sağ ve «sol» oportünizme, maoculğa karşı savasımlan

ayırıyor. Dimitrov, «Sovyetler Birliği'ne karşı tavır proletaryaya enternasyonalizminin demek taşıdır» der. Barış savasının belkemiği oluşturan komünist hareket, herkesten önce Sovyetler Birliği'ni tehdit eden yeni Amerikan füzesine karşı Sovyet ülkesi, ili emperyalizminin dayanışmasını güçlendiriyor. Sovyet ülkesine yönelik nükleer yıkım tehditlerine, onu silahlanmaya zorlayarak ekonomisini sabote etmeyi amaçlayan sınıs planlarına karşı savasını yükseltiyor, dünya barışının kalesi, onu güvenince Sovyetler Birliği'yle dayanışma görevini yerine getiriyor.

Uluslararası komünist ve işçi sınıfı hareketi temelde emperyalizminin barışçı hareketi. Pentagon ve NATO seflerinin dünya halklarına meydan okuyan yeni silahlanma girişimi karşısında yeni bir kampanya açtı. Özellikle 1980 yılını askersel yumuşama için barışçı eyemleri yitine dönüştürmeye, bu eyemleri, uluslararası dayanışma tabanına ourtmaya karar verdi. Haydi 1980'de askersel yumuşama için yığın eyemlerine!

KISA...KISA...

- SBKP MK GENEL SEKRETERİ İLE JAPONYA KP MK PREZİDÜM BAKETANI Miyamoto arasında yapılan görüşmelerin dostluk havası içinde geçtiği ve iki Partinin ele alınan bütün konularda görüş birliği içinde oldukları açıklandı.
- KÜBA KOMÜNİST PARTİSİ Merkez Komitesinin 9 ünlü Plenumu yapıldı. Plenumda 1980 sonunda yapılacak olan 2'inci Parti Konferansı için, Plenum, yerel örgüt kongreleri ve delegelerinin hazırlıkları üzerinde durdu. Plenumda ayrıca yığın hazırlanmış organların aracılığıyla eleştiri üzerine bir karar onaylandı. Plenum, Küba'nın ekonomik durumunu üzerine hazırlanan raporu da onayladı.
- ALMAN KOMÜNİST PARTİSİ PLENÜMÜ NATO'nun yeni ölüm füzesini Batı Avrupa'ya yerleştirilmesini kararlaştırarak barış savasını yoğunlaştırmasını ve emekçilerin yaşam düzeyinin yükseltilmesini uğrundaaki savasımla hız verilmesini kararlaştırdı. AKP ayrıca geniş bir yığı kampanyası açma kararı aldı.
- KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ KONFERANSI YAPILDI. Sosyalist ülkelerin ve aralarında Türkiye'nin de bulunduğu tüm Avrupa ülkeleri komünist ve işçi partileri temsilcilerinin katıldığı konferansa komünistler ile sosyal-demokratlar arasındaki ilişkilerle ilgili güncel sorunlar ele alındı. Macaristan'da yapılan Konferansta söz alan konuşmacılar, Komünist Partilerin, barış, güvenlik ve kargılıklı yarara dayanan işbirliğini daha da geliştirilmesini yündüde sosyal-demokratlarla daha sıkı bir işbirliğinden yana olduklarını önemle vurguladılar.
- HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ, Oak ayndaki seçimler için, tüm sol güçlerin ortak platformu niteliğinde bir program açıkladı. Programa, sol güçlerin birliği için var güçle çalışacağı belirtildi. Program, seçmen yaşının 18'e indirilmesi, seçilen sayılabarın seçmenler tarafından geri çağırılabilmesi, sküyonetimi lanına olanak veren Anayasa'nın değiştirilmesi gibi politik öneriler içeriyor. Ekonomik önlemler arasında, devlet sektörünün geliştirilmesi, toprak reformunun bir önüce yaşarına geçilmesi ve halk komiteleri kurularak fazla toprakların topraksız köylülere dağıtılması gibi önlemler bulunuyor. Ayrıca, ulusal ve dinsel azınlıkların, gençlerin ve kadınların çıkarlarını korumasını öngörüyor. Program dış politikta alanında ise Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle dostluk ve birliğin geliştirilmesini öngörüyor ve silahsızlanma uğrunda ve ABD'nin Hint Okyanusu'ndaki askersel gücünü arttırmasını karşı etkin politik ve diplomatik adımlar atılmasını zorunlu görüyor.
- BANGLADEŞ KOMÜNİST PARTİSİNİN haftalık yayın organı «Ekota» (Birlik), Bangladesh'in Bağıkenti Dakka'da tekrar yayına başladı. Hükümet Ekota'yı 1975'te yasaklamıştı. Gazetinin tekrar çıkması ilk sayısını başarıyla karşıladı. Ekota'nın tekrar yayına başlamasını, ülkenin demokrasi gücünü için önemli bir utku olduğu belirtildi.

Devrimci KÜBA 22 yaşına bastı

Batı yarım küresindeki ilk sosyalist devletin doğmasını sağlayan Küba devrimi 1 Ocak'ta 21. yılını doldurdu. Sosyalizm kuruculuğuna son derece zor koşullar altında başlayan Küba halkı, kendi yaratıcılığına ve sosyalist sistemin ve dünya ilerici güçlerinin desteğine tüm engelleri aşarak, Batı yarım küresinde işsizlik, yoksulluk, açgöç, çehalet bulunmadığı tek ülke olan Küba'yı, aktif anti-emperyalist, enternasyonalist politika-

yaıyla dünya halklarının derin sevgisini kazandı. Bağıntısızlık hareketinin dönem başkanlığını yürüten sosyalist Küba, bağıntısızlık politikasına sınıfsal bir yaklaşımla yapıyor. Küba Anayasası, Küba'nın bağıntısızlığını ve gelişiminin temel öğelerinden birinin, dünya sosyalist topluluğuna üyelikli olduğunu belirtiyor. Fidel'in Küba bası, geleceğin ilerlemeye, halklar arasında dostluğu aktı olduğunu inanarak dünya barış ve sosyalizm güçleri arasındaaki parvur yerini alıyor.

örtbas etmeye yeteniyorlar. Opportünistler komünist parti lerini içinde kendi oportünistliklerine özgürlük istiyorlar. Burjuvazi de o önül sah te «demokrasi» havalılığı ile oportünistlerin bu çığıklarına varacağıyla arka çıkıyor.

ESKİ HAMAMA YENİ TELLAK

Şimdi burjuvazinin desteğindeki «eleştiri özgürlüğü» korosuna İçsinin Sesi de katılıyor. Bütün «sol» oportünist, göçüstü akımlar gibi, İçsinin Sesi de Lenin'in başta SBKP olmak üzere tüm dünya komünist hareketinin, onun deneyiminin, tezlerinin katışına koymaya çalışıyor. Dimitroff'a, Komünistlerin 7. Kongresine, dünya komünist ve işçi partilerinin 1957, 1960, ve 1969 toplantılarının belgelerine saldırıyor. Lenin'den yaptığı yalan yanlış, olur-olmaz alıntılarla, korkunç bir «matematika, Marksizm - Leninizm, proletarya enternasyonalizmine bağlılığı savunutugüne kazınmış olan TKP'ye karşı birlişli serferine çıkıyor. Kendisini «Leninci» ilan ediyor ve kendi kendisine verdiği bu paye ile, programa, konferans kararlarına, parti politikasına sadırma özgürlüğü, «eleştiri özgürlüğü» istiyor.

1903-1911 arasında, yeni türden partiyi geliştirme sürecinde Lenin'in parti içindeki oportünist fraksiyonlarına karşı verdiği savaşı, parti içinde fraksiyonlar olabileceğine kanıt diye gösteriyor. Lenin'in partisinden, Bolşevik Partisi'nin 1921 yılında, 10. Kongre'de parti içinde fraksiyonculuğu yasaklayan kararını, Leninci parti olmanın bu vazgeçilmez koşulunu gizlemeye yeteniyor. Lenin'in Lenin'e karşı çıkartabileceğini, böyle bir çarpıtmayı yutturabileceğini sanıyor. Bunun bu çarpıtmalarıyla, «Leninçilik» üstüne koparıldığı yargılarına la TKP'ye sadırmatka, komünistlere kara çalmakta Maoçu Aydınlikla, faşist Her gütle yarışıyor. Anarşist, sosyalist, göçüstü akımlarla anti-TKP temelde birlişirine geliyor.

Lenin, insanları kuşandıkları parlık üniformaları ya da kendilerine verdikleri gös terliği ünvanlarıyla değil de, örnekleriyle ve gerçekle savundukları şeylerle değerlerirmek gerektiğini söylüyor. İçsinin Sesi'nin yeni olarak söylediği hiçbir şey yoktur. O'nun savunduğu görüşler, uluslararası işçi sınıfı hareketi içinde şu ya da bu biçimde sağlı «sol» lu oportünistlerin savunageldikleri hastalık görüşleridir. İçsinin Sesi, burjuvazinin işlettii eleştirii özgürlüğü, fraksiyonculuk ve antikomünizm hamamında yeni tellaklar.

Komünist Partisi 60 yıllık yaşamı boyunca burjuvazinin ve onun yedeğindeki oportünistlerin, parti yikicilerinin saldırılarına karşı savaşı savşıyor. Ne açık saldırılar, ne sinsi saldırılar, hiç birisi komünistleri sahip oldukları yileğiden, bu ilik uğruna yürütegedikleri savşan alı koymadı. Komünistleri, komünist partisini yenilmez, yi kulmaz yapan onun temel dayanağıdır, işçi sınıfıdır. Proletaryanın kendi partisinden başka silahı yoktur. Ve bu silah burjuvaziye, oportünistlere, parti yikicilerine tek etmemeye kararlı olduğunı gösterdi, gösteriyor.

STALIN'IN 100'ÜNCÜ DOĞUM YILDÖNÜMÜ ÜZERİNE

30 yıldan fazla, Sovyetler Birliğı Komünist Partisi'nin Genel Sekreterliğini yapan ve Sovyet Devletinin en çetin günlerinde başında bulunan Stalin bundan 100 yıl önce doğdu. Stalin'in yaşamı ve savaşımları bugün Sovyetler Birliğı Komünist Partisi'nin ve Sovyet halklarının eşsiz kazanımlarıyla Oktöber Devriminde, Anayurt Savaşında ve sosyalizm kuruculuğundaki eşsiz başarılarıyla sıkı sıkıya bağdır.

Stalin Gürcistan'da Gori kentinde bir kunduracının oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Josif Vissarionoviç Çuğavili, çok sonraları, Bolşevik Partisi'nin sıralarında Stalin adıyla yer aldı. Daha çöğ genç yaşta Rus Marksistlerinin Kafkasya'daki illegal gruplarına katıldı. 17 yaşındayken O Marksist yuvaları yönetmeye başladı. 1900 yıllarında Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi sıralarına aktif olarak katıldı. Stalin daha baştan Leninci çizgide yerini aldı. Kafkasya sosyal demokrat örgütlerinde Menşevizm ve her boydan oportünizm karşı Bolşevizm savundu.

Stalin 1912 yılında Parti Merkez Komitesi'ne koopte edildi. Pravda Gazetes'i'nin Rusya'da yayınlanmasında önemli katkıları oldu. Stalin, Çarlığın ağır baskılarına uğradı. Birçok kez tutuklandı ve sürgüne gönderildi. 1917 Şubat Devrimi Stalin'in sürgünlüğüne son verdikten sonra Stalin tüm çabalarını Lenin'in önderliğindeki Oktöber Sosyalist Devrim'inin tutkusunu için harcadı.

Stalin stahış ayıklamayı yöneten Bolşevik Devrimci Akademi Komitesi'nin üyesiydi. Üçün Oktöber Devriminden sonra Stalin genç Sovyet devletinin ilk hükümetinde Milliyetler Halk Komiserliğine getirildi. Emperyalist mudahale ve 16 savaş boyunca Devrimci Savaş Komseyi üyesiydi. Stalin 1922 yılında Parti Genel Sekreterliğine getirildi ve 30 yıldan fazla bu göreve kaldı.

Lenin'in ölümünden sonra Parti, O'nun Lenin'in vasiyetine, sosyalizmi tek ülkede kuruluş planını gerçekleştirilmeye görevlendirildi. Bu dönemde Sovyet Devletinin emekçileri insanlığın ilk kez yürdü

düğü bu yolda, tüm zorlukların üstesinden gelme yeteneğini kanıtladı. Sovyetler Birliğı Komünist Partisi'nin 16nci Kongresinde Stalin endüstrileme hızı bir gelişme ve tarımın kolektifleştirilmesi üzerine rapor okudu.

Stalin konuşma ve yazılarına Leninizmin temel sorunlarını, proleter devrimin, proletarya diktatörlüğünün ve sosyalizmin kurucusunun teorii ve taktiğini iletirdi. O, birçok yapıtında komünistlerin eğitimi için, Marksizm Leninizm klasiklerinin temel öğrettilerini popüler bir biçimde ortaya koydu.

Stalin Partisi'nin birliğini korudu. Her türlü bölücü ve uzlaşıcılara karşı savaştı. Komünist Enternasyonal'in sıralarında Troçkizme, oportünizme, burjuva milliyetçiliğine, kapitalist provokasyonlara karşı dördü.

Dünyamızın bütün insanlığı ve Türkiye halkı 2. Dünya Savaşı boyunca şanlı Sovyet devletinin halkının ve partisinden eşsiz kahramanlığı bugün de tüm canlılığıyla anıyor. Bu yıllarda Stalin'in oynadığı rol unutulamaz. Hitler orduları Sovyetler Birliğı'ne saldırdığı zaman, Stalin SSCB'nin Devlet Savunma Komseyi Başkanlığı'na getirildi. Kıvrıldı Stalin'in başında bulunduğu seçkin bir komutanlar kolektifiyle ve yitkiliük, 20 milyon Sovyet insanının can verdiği savşalardan utuklayı çıktı. Pazsızın boynu kırıldı ve tüm Avrupa faşizmin pençesinden kurtarıldı. Stalin 5 Mart 1953'de öldü. Tüm insanlık O'nun Sovyet ülkesinin geliştirme ve Avrupa'yı faşizmin bünürdürüğünden kurtarma yolundaki başarılarını andı.

SBKP'nin 1956 yılında toplanan 20nci Kongresi, Stalin'in hem başarılarını değerdendirir, hem de onun işçiler ve pratik yanlımlarına karşı tutum aldığını, Stalin'in yanlışları ve sosyalist yasallıkların za delenmesi hiçbir şekilde Sovyet toplununun doğasını değerdendirmedi. Bunun kanıtı, Sovyet halklarının eşsiz bir çabıyla tüm yanlışları ve zorlukları pratik başarılarıyla yenmiş olmalarıdır.

Stalin'in olumsuz çizgilerini değerdendirirken o dönem tasarlannması olanaklı güçlüklerini, çepecevre döğün bir kampa çevrili bir ülkede sosyalizm kuruculu-

ğun olağanüstü zorluklarını unutmamak doğru olmaz. Şu yığı tümüyle doğrudur: SBKP, sosyalizm kurucusunun her eylesinde Marksizmi Leninizmi ardında olarak uygulamayı ve yaratıcılıkla geliştirmişti.

Dün olduğu gibi bugün de sosyalist toplumun tüm parlak çizgileriyle Sovyetler Birliğı, iki sistem arasındaiki savşamada tüm in sanlığı, toplumlara geleceği müldelendirin kazanğı oluyor. Bunun Sovyetler Birliğı 25'inci Parti Kongresinin kararları temelinde ortak ülkümüz komünizme doğru tüm insanlığın en önünde yürüyor. Brejnev yoldaş SSCB'nin 50. kuruluş yıldönümünde birçok partiler içinizmişlerdir. Bunun amacı sosyalist toplum düzenine göğe düşürmek ve Sovyetler Birliğı'nin 2. Dünya Savaşında Hitler sürülerine karşı eşiz kahramanlığını ve insanlığın ilerlemesindeki belirleyici rolünü unutturmaktır.

Ülkemizde de anti-komünizm sözümüne Stalin üzerine uydurulan masallarla, en başta Türkiye ile Sovyetler Birliğı arasındaiki dostluğa, Ulusal Kurtuluş Savaşı yıllarında Lenin'in ölkesinin hafızına yaptığı yardımları unutturmak amacıyla yönelmiştir. Burjuva propagandası bütün gücünü 2. Dünya Savaşı yıllarında Türkiye hükümetlerinin faşizm yanlısı bir örtbas politikasına da bu fırsatla yitmiş etme girişiminde bulunuyor. Türkiye işçi hareketini devrimci yoldan çevirmeye isteyen oportünist ve revizyonist bozrucular burjuvazinin bu işreç kampanyalarında onursuzca yer alıyor.

TKP, SBKP'nin Stalin'in hem eleştirilme yünde değerdendirin, hem de onun katkılarına değerdere veren, tutumu bütünüyle benimliyor.

Dün olduğu gibi bugün de sosyalist toplumun tüm parlak çizgileriyle Sovyetler Birliğı, iki sistem arasındaiki savşamada tüm in sanlığı, toplumlara geleceği müldelendirin kazanğı oluyor. Bunun Sovyetler Birliğı 25'inci Parti Kongresinin kararları temelinde ortak ülkümüz komünizme doğru tüm insanlığın en önünde yürüyor. Brejnev yoldaş SSCB'nin 50. kuruluş yıldönümünde birçok partiler içinizmişlerdir. Bunun amacı sosyalist toplum düzenine göğe düşürmek ve Sovyetler Birliğı'nin 2. Dünya Savaşında Hitler sürülerine karşı eşiz kahramanlığını ve insanlığın ilerlemesindeki belirleyici rolünü unutturmaktır.

Ülkemizde de anti-komünizm sözümüne Stalin üzerine uydurulan masallarla, en başta Türkiye ile Sovyetler Birliğı arasındaiki dostluğa, Ulusal Kurtuluş Savaşı yıllarında Lenin'in ölkesinin hafızına yaptığı yardımları unutturmak amacıyla yönelmiştir. Burjuva propagandası bütün gücünü 2. Dünya Savaşı yıllarında Türkiye hükümetlerinin faşizm yanlısı bir örtbas politikasına da bu fırsatla yitmiş etme girişiminde bulunuyor. Türkiye işçi hareketini devrimci yoldan çevirmeye isteyen oportünist ve revizyonist bozrucular burjuvazinin bu işreç kampanyalarında onursuzca yer alıyor.

TKP, SBKP'nin Stalin'in hem eleştirilme yünde değerdendirin, hem de onun katkılarına değerdere veren, tutumu bütünüyle benimliyor.

TKP, SBKP'nin Stalin'in hem eleştirilme yünde değerdendirin, hem de onun katkılarına değerdere veren, tutumu bütünüyle benimliyor.

TKP, SBKP'nin Stalin'in hem eleştirilme yünde değerdendirin, hem de onun katkılarına değerdere veren, tutumu bütünüyle benimliyor.

TKP, SBKP'nin Stalin'in hem eleştirilme yünde değerdendirin, hem de onun katkılarına değerdere veren, tutumu bütünüyle benimliyor.

TKP, SBKP'nin Stalin'in hem eleştirilme yünde değerdendirin, hem de onun katkılarına değerdere veren, tutumu bütünüyle benimliyor.

TKP, SBKP'nin Stalin'in hem eleştirilme yünde değerdendirin, hem de onun katkılarına değerdere veren, tutumu bütünüyle benimliyor.

Köylerden Şehirlerden

MEKTUPLAR ÜZERİNE

Anti-TKP'çilik antikomünizmdir

İçişin Sesi Gazetesi'nin sözde «koyucu mektupları» köşesi, bu grubun kısa zamanda nerele kadar düştüğünü kanıtlayan özel bir defter taşıyor. İçişin Sesi Gazetesi'nin, Türkiye Komünist Partisi'ne karşı duyduğu derin düşmanlığı teorik kulların gerisine gizlemek yönteminden giderek vazgeçmekle birlikte gerçek duyucuların işte bu sözde «koyucu mektupları»nda dışa vuruyor. Bunlar, sınıf savaşının sıralarında bir zamanlar yer almış kimselerin mektupları değildir. Bunlar, İçişin Sesi'ni grupçunun sayıklamalarıdır. Çünkü Türkiye Komünist Partisi'ni bir zamanın sınıf savaşında yer alan, yığın örgütlerini bir zamanlar bir kimsede bulamaz. Bu yazılarda neleyer alıyor, bakalım.

İçişin Sesi'ni grupçunun okuru, Lenin'in eskidiği yolunda inanılmaz bir itibarı partiyeye buldurmaya yeteniyor. İçişin Sesi okuru, «komünistler, Sovyetler Birliği'ne saldırıca» diyor. İçişin Sesi'ni grupçunun okuru, «Komünistler Lenin'in yasağıdır diye çıktığı basıyor. Bunlar, işçi hareketimizin içinde yok edilmesi gereken kırıktır. Yürüküğü ve benzerleri, yalnız oportünist görüşler öne sürmekle kalmıyorlar. Bunlar aynı zamanda ideolojik savaş başlatıyorlar, yıllardır kafalarını anti-TKP bulaşmalarını sokmuş kimselerin parti düşmanlığını abladığına körüküyorlar. Şu ne idüğü belirsiz okurların sözlerine bakın.

Bu sözler, bir zamanlar, Türkiye İşçi Köylü Partisi başkanlarının komünistlere karşı kaba kuvvet kırkırtmak için kullandıkları yöntemlere ne denli benziyor! Bunlar sürekli olarak «övüldüklerini» «aldırıyor» «adıkları», hatırla «ibrah edildiklerini» söylüyorlar. İçişin Sesi, böylelerine bir yığın sözde «mektup» yayınladıkdan sonra komünistlere karşı saldırıları yasağına salıstırıcı şeyler de yayınlıyor. Komünistlere açıkça saldırıdıkları yazmakta artık çekinmiyorlar. Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde gereken cevabı, onların anlayacağı dilden aldılar» diye ilan ediyorlar. Dahası, «dört yarı lı verdiler diye övünüyorlar. Aynı sözde okur, bu işi nasıl becerdiklerini bucağını da vermeden ediyor. Dev-Yol'u, Kurtuluş grubunu «to parlamaktan» söz ediyor... Böylece, görüldüğü ki İçişin Sesi'ni grubu inanılmaz bir hızla göçten grupları Türkiye Komünist Partisi'ne karşı düşmanlık temelinde birlik yapıyor. Bu birliğin temeli ortada. Tipki şimdiki Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol grubunun kimi kesimleri Türkiye Komünist Partisi üyeleri ne karşı nasıl, sıhahı saldırıda içinde, her türlü yöntemle saldırıyorsa, bu grupçuk da şimdiki elleri komünist ka-

nına bulmuş kimselerin emektelleri arasında, dört komünist yaralamakla övünür duruma gelmiştir. İçişin Sesi, bu tür okur mektuplarını yayınlamakla ne yapmak istiyor? Görüşlerini hızla göçten grupları görüşlerine yazıştırarak şimdiki onların yön temlerine mi özeniyorlar? Her avuç uzantılarını komünistlere, ilerici gençlere karşı «ör» eylemlerinin emrine mi veriyorlar? Şimdi, her İçişin Sesi'ni grupçunun şu ne bu nedenle izleyen kim ne açık bir şekilde karşı karşıydır. Ya Türkiye Komünist Partisi'ne karşı kurduğundan bir düşmanlığı, elini komünist kanına bulamak da içinde her türlü hyanete gitmek, ya da Türkiye proletaryasının partisine düşmanlık edenlerle savsakmak. Orta yolu yoktur. Şimdiki Yürüküğü'nün yığınları, kızırtıların bir düşünce, eskiden sık sık İçişin Sesi'ni Gazetesi'nde yayınlardı: «Anti-TKP'çilik demek antikomünizmdir, antisovyetizmdir». Bu düşünce bütün doğruları koruyor. Ama Yürüküğü'ne ve benzerleri şimdi utanmadan «anti-TKP'çiyiz» diyen

Yalancının mumu

İngiltere'de uslenen Yürüküğü grubu yalan, dedikodu, çarpıtma yöntemleriyle «devrimci hareket içinde bozgunculuk yaratma cabalarını sürdürüyor. Şimdi bir de İçişin Sesi» Gazetesi'nde, komünistlerin uluslararası capta tanınmış bir devrimci olan W. Pomeroy yoldaş için «Troksist» dediğini yayıyorlar. Aslında kendileri de TKP üyelerinin Marksos-Leninici bir karşıpartinin bir üyesi üstüne böyle düşünmeyeceğini ve konuşmayacağını çok iyi bilirler. Kimsenin ciddiye almayacağı bu cirkın dedikoduya sarılmalarının altında yatan ne? Ve için bu sıra da bu yalan tezahlanıyor?

Biz İngiltere'deki komünistler, bu grubun yalnız Türkiye devrimci hareketinde bölücülük girişimleriyle yetinmediğini, aklınca TKP ile karşıpartiler arasındaki ilişkileri karalamak gibi hedeflere de vönedildiğini biliyoruz. W.

Pomeroy yoldaş üstüne yaptıkları yalan propaganda, uygulamaya çalıştıkları boyarından büyük bu planın bir parçası.

Bunu şimdiki yaymalarının nedeni ise, W. Pomeroy yoldaşın «Emperyalizmin Zayıf Halkısı Türkiye» broşüründe yazdığı özsozü geri çekmesi ve bunları sonraki baskılarda yayınlamasına da izin vermemesidir. Ayrıca W. Pomeroy yoldaş kendi işiyle broşüre reklam yapılmasını da istemiyor. İçişin Sesi'ni sorumluları bazı İTİB üyelerinin katıldığı bir toplantıda bu gerçeği doğrulamışlardır.

Kardeş partier arasındaki Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmine dayalı ilişkileri anti-TKP'çilik amacıyla karalamak eskiden de sökmüş, bundan böyle de sökmeyecek.

İngiltere'den bir komünist

lerin önünde yerlere kapaklanıyor. İşte kanıtı: 16 Kasım tarihli İçişin Sesi'ni Gazetesi'nde bu gazetenin gerçek bir okuyucusunun mektubu şöyle diyor: «Evet, biz anti-TKP'çiyiz». Bu, İçişin Sesi'ni ne gerçekten laşık okuyucu, daha önce Birlik Yolu ile ilgili çıkan bir mektubu eleştiriyor. Bu mektubu, Yürüküğü, polis girişimi olan TKP - R ile başını gizlemek için kaleme almıştır. Birlik Yolu grubuna «aittir». Ama bu mektubun yayınlamasından bu yana köprülerin al-

tından çok sular aktı. Şimdiki artık Yürüküğü, bu tür karanlı ilişkilerini gizlemek gereğini his duymayacak bir noktadadır. O nedenle, «biz anti-TKP'çiyiz» diyen kimseleri, TKP'yi eleştiren mektupları ki görüşlerin kendilerini bağlamadığına inandırılmak için aynı Yürüküğü'ne utunulacak çabalar harcıyor. Nereden ne rey? İçişin Sesi, ne zaman kendi militanlarını kan dıyordur? «Bilen yoldaş çok yasa» ki yıldırdığına yaptığı zaman mı yoksa şimdiki Bilen yoldaş küfrederken mi? «An-

ti-TKP'çilik demek antikomünizm, antisovyetizm demektir» derken mi, yoksa «biz anti-TKP'çiyiz» diyen, «arkadaşlarımız diye tanıtırken mi? İçişin Sesi'ndeki kariyerist çevre ne zaman yalan söylüyor? Dün mi, bu gün mü? Türkiye işçi hareketinde yalan ve yalınca kendileri kariyerist çıkarları için her türlü yıklığı yapmaya hazır olan bu oportünistlerin bütün izlerini silip atmak, şimdiki her komünistin önünde bir görev olarak duruyor.

GELECEĞİ SEN KURACAKSIN

«İşte yığın hareketi budur.

Sıklıkla yumruğunu, karşı sokakta kümelemiş polis barikatına doğru sallayan bütün işçiler böyle diyor. Halk düşmanı Demirel hükümetine de, Çöğbürek teröristin her güdükleri yerde yalnızca egemen sınıfların terörüne yarayan provokasyonlarına da bu yığın bütün işçiler, hınca lanet okuyor.

Adana'da, akşamünim, işçilerin üzerine, böylesine azgınca saldırma fırsatını, hep bu terör yuvalarının «so» maskeli eylemleriyle ediyor. Yürüküğü işçi, Adana'da, Dev-Yol, Halkın Kurtuluşu seflerinin provokasyonları sonucu sokaka atıldı. Memleketin dört bir yanında örgütlenen, Kahramanmaraş faşist kurumunu protesto eylemine, yine bu terör yuvaları bozguna, disiplinlik, örgütüldük ve serivlen asılamaya yeltendiler. Küçük burjuva devrimci grupbağlarını izleyen nice genç militan, gerekte devrim ateşiyile yamp tutuyor. Onlar, bir kez bile, gerçek parti disiplinini, gerçek komünist direnişini kendi deneyleriyle yaşamadılar. Ama onların da gözü açılıyor. Serivencil gruplar için işe sarsılıyor. Üikenin dört bir yanında ilerici gençlerle bu gruplara bağlı gençlerin eylemlerini birliğin gençleri oluyor.

Partiyeye ve ilerici gençler Derneği üyesi Şahin'e sıklıkla kurşun serivenciliğini yıkıma gittiğini gösteriyor. İGİD üyesinin kanları Kurtuluş Grubu seflerinin ellerine buluştu. Herkes onları böyle tanıyacak. Yıkılmaktan, dağılmaktan kurtulacaklardır.

Tütün işçileriyle yığın hareketi budur derken güzel konuşuyor. Halki ve yığın konuşuyor. «Eşer disiplinini ve örgütüldü gösteri, her zamanda daha çok yığını kuracakmak, serivence ilkesellik karşı çıkmak! Tütün işçisinin kitabında böyle yazıyor.

Tütün işçileri, «işte», diyor, «devrimci eylem de böyle yapılır. Enternasyonalizm de böyle söylenir». Maden-İş Genel Kurulunun konuşuyor. Bir de şu Cennet Adası Küçük burjuvalarının Ortadoğu eylemi üzerine yaptıkları maskaralı-

ğa «değiyor. İşler böyledir. Biz sınıf savaşının her yeni durumuna hazırız. Proletaryanın ö. 'leri, işçileri, «esöz» değil, eyleme baka, diye eğitilir. Yumruğunu polis ve landarmalar barikatına doğru sallayan bütün işçiler, bu derisi caktan öğrenmiş, partisinin sıralarında en onurlu, en halki savaşta atılmıştır.

Selam sana Türkiye proletaryasının yığın neferi. Geleceğin sen kuracaksın.

ATILIM

6 YAŞINDA

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

ATILIM 7'sine bastı. Geride kalan yıllar, TKP'nin yaşama atımlarıyla dolu savaş yıllarıdır. Ocak 1974'te çıkan ilk sayısında şu satırlar yazıldı: «TKP, eline, yeni, kemik bir silah alıyor: Atılım. Bu ad, güçlügezel komünistler, Merkez Komitesi organının çıkışı, partinin gelişiminin yeni aşamaya geçişidir.»

Geçekten de «Atılım-ın parti yaşamındaki yeni özel bir önem taşıyor: O, ilikadavruğa, sağ oportünizme —partinin illegal örgütlerini zayıflatma, komünistleri legal sosyalist akım içinde eritme — çizgisine karşı savaşın dolaysız sonucunu olarak ortaya çıktı. Atılımın tüm yayın yaşamını kızıl bir doğrultu gibi boydan boyza belirten ana niteliği, yayınlarla kurtuluş yolumu ancak yeni fikirler, yeni bir partinin açabileceğini, onun da TKP olduğunu anlatmak, işçi sınıfının TKP'deki birliğini sürdürmeye önemini göstermek oldu.»

TKP MK Genel Sekreteri F. Bilen, 1977'de, ülkenin gübeleri Konferans'ta toplanan parti konferansında da, bunları söylüyordu: «Partinin eskiden, memleketle ilgili basılan, kızıllı kıyım, «Komünist» gibi, «Orak — Çekiç» gibi, «Kızıl İstanbul», «Kızıl Samsun», «Kızıl Eskişehir» gibi ve daha başka merkez ve yerel gazeteleri vardı. Merkez Komitesi, Politik Büro, partinin savaş çizgilerini iyi değerlendirmek, bunlardan yararlanmaya yoluna gitti.

«Atılım» yayınlarının elinde, yüreğinde bilincinde...

Yoldaşlar, partimizin savaş çizgileri, savaş birlikleri zenginidir. Bu birlikten hem yararlanmak, hem bu birliklere kirli tırnaklarını uzatanların ellerini tutmak, onları korumak partimizin görevidir. Bu alanda partimiz, yolu açmamız için lükadavruğa, Mao-cu-lara, Troçkistlere, gestöplere, her soydan ve boydan sahtecilere, ajanlara, provokatörlere karşı sürekli bir savaş yürütmelidir, yürütüyor. İdeolojik alanda savaş kıyasıya gidiyor.»

«Atılım», çıktığı günden bu yana kente koye tüm memleket da-

ğışıyor. İşçi sınıfının, yayınların savaşına, herici basma yolu gösteriyor. Partinin Konferans'ında, Atılım'ın kolektif propagandacı, alıttarı ve kolektif örgütleyici olarak işlevi vurgulanıyor. Merkez organıya, ideolojik birlikle örgütlenme atması parti yayınının işlevi, beşinci da-ha da zenginleşiyor, yetkinleşiyor.

Konferans belgelerinde bu durum şöyle belirtilmektedir: «Örgütsel birliğimiz, ideolojik birliğimize dayandırıyor. Bu birliği göz beğenim gibi koruyacağız. Parti programımızı yaymak, içeriğini açmak, yazıyla sözlü yayınlarla benimsetmek gerek. Politika, ideolojik hiç bir konuda kadrolarımız zihninde en küçük bir bulanıklık bile olmamalıdır.»

«Atılım» bu yolda yayın yaşamını sürdürüyor. MK raporu, O'nun aranan, okunan bir gazete olduğunu vurguluyor. Eiden ele do-luşuyor. Kızıllı parti komitelerinin basıp dağıtmasına karşın, gene de yayılıyor. Partinin boy atmasıyla eski rakamlar ölçüler yetezski kalıyor.

KOLLEKTİF KATKI

Markis der ki: «Halik içinde yaşayan, onun ümitlerini, yürek çir-pimlerini, onun sevgisini, kinini, sevgisini, acılarını, temiz bir yürekle, içtenlikle paylaşan basın, halk basınıdır.»

«Atılım» iste böyleli bir yoldan yürüyor. MK Plenumunda vurgulanıyor: «Atılım'a düzenli haber ve yazı göndermek, ana parasa yazmak, emeklerini göstermek, Atılım'ın yayınlarla maddecek beğime de-ğışmek, komünistlerin görevidir. Bu, yayın bir gelenek haline gelmelidir. Atılım militanlara çağrı yapıyor. «Fabrikalarda, işyerlerinde, Barlarda, Köyde-kentte her yerde emeklerini göstermek, Atılım'ın nefes alması, ruh halini, zihni, patronlara, ağalara, onların siyasi iktidarlarına karşı duygularını, kinini, hüsnü, nefretini, çeşitli eği-limleri, değerlendirmelerini, işek ve ödemelerini, acısını-sevini-ni yazmaları gerekir» diye övüyor di-yor. Bu sürece özlü, somut ve sade biçimde yazmamın, letmişin önemi vurgulanıyor.

Militanlar, bu çağrıya yanıt ve-riyor. «Atılım'a, diğer yayınlara canlı, somut, mektuplar, yazılar ge-liyor. Türkiye proletaryası sınıf öykülerini yazıyor. «Atılım» mek-tuplar masa başında değil, sınıf savaşımının harında yazılıyor. Atıl-ım'a geçen mektuplar burjuvazi-nin provokasyon ve tuzaklarını, a-ların amacını, emeklerini kotüle-rişen yasaarı koşullarını canlı olarak anlatıyor. İşçi sınıfının, halkın, savaşlarıyla dolu bu mektupla-rı çeşitli eylemler, deneyim aktarı-maları yapıyor. Bu mektuplar, TKP'nin yayınlarla bağlanma sürecinde «Atılım'ın örgütçü rolünü taşıyıcı-yor.»

Somut durum, Lenin'in «... yayınlarda sürekli çalışan yazarların kadrosu büyüklük, beğenlik bir yansırı olursa yayınlara daha canlı ve uzun ömürlü olur örgütleyici ve yol gösterici özvedini daha iyi yerine getirebilir» sözünün kavran-dığını, bu sürecin gelistiğini görü-yor. Bunu daha da geliştirmek, haber aynı özenle yetkinleştirmek, dağıtım ve başı çabalarını daha da güçlendirmek gerekiyor. Fabri-kalarda işçi gruplarının bir kur-gun da olsa sürekli veridilen yarar-dımın, hem parasal açıdan hem de gazetesini işçi sınıfı içinde yem-ek kök salması, yayınlarla daha bir bağlanmas açısından değeri bü-yüktür.

«Atılım, bir yandan kendisini daha da yetkinleştirmek, de-ğiyandan da hiç bir kısır nitelik kay-gı taşımaksızın, her türlü sapa-ma, sağ ve «sol» oportünizm, bun-ların her tür belirtisiyle savaş-mak, partinin cehit disiplinini, sar-tımlarını saygınlığını daha da güçlen-direcektir.»

LENİN KÖŞESİ

Merkez Organının önemi

VL. Lenin der ki: «Burjuvazi, işçiler üzerin-de ideolojik etkisinin azaldığını, sarılaş-tığını, zayıfladığını gördüğü her yerde ve her zaman en aşırı, en korkunç iftira ve yalanla başvurmuştur ve ileride de başvuracaktır» (c. 25, s. 352) «Kapitalizme basım özgürlüğü hep-ten burjuvazinin tekelindedir. Burjuvazi yalan ve iftira yaymak, halkın bilimsel kolektiflerin, bankaların parasıyla gazeteler çıkarır. Kapitalizm işçi sınıfının basını boğmaktadır. Ona kendisi görüldü ve sözünü söylesime izin ve-rilmemesidir» (c. 36, s. 535-536)

V. I. Lenin, yayınların devrimci hareketini yönetilebilecek yeni tip, sağlım bir partinin ku-nulmasında ve gelişmesinde parti merkez organının büyük rolü olduğunu belirtir ve merkez organı-nı tanımlar: «Gazete, partinin ideolojik yönet-cisi olabilir ve olmalıdır, gerçekleri taktik du-rumları, genel örgüt sorunlarını, şu veya bu an-da partinin önünde duran temel ödevleri işleme-lidir» (c. 7, s. 8) «Gazete, yalnız kolektif propa-ganda, kolektif hareket için aynı zamanda kolektif örgütçüdür» (c. 5, s. 11)

Lenin, parti üyelerinin parti merkez organı-nı kendi öz organ saymalarını önerir: «Biz, yayınlarmıza tüm yoldaşların kendi organları kısıyile bakmalarını salıyacağız» salıyıyoruz. Her grup çalışmalarında, her yerde, her mermel, ken-di (c. 7, s. 8) «Gazete, yalnız kolektif propa-ganda, kolektif hareket için aynı zamanda kolektif örgütçüdür» (c. 5, s. 11)

Lenin, parti merkez organının, yerel örgüt-le-riye sıkı bağı olması gerektiğini söyler: «Eğer biz gerçekten örgütlenmek istiyorsak, o zaman her yerel örgüt, aktif çalışma güçlerini, diyetim, ceyreğini hemen bu ortak genel davaya ayırma-sa, gazete ona hemen çevre çizgilerini, bu çalış-maların biçim ve karakterini gösterecek, tüm ül-ke çapında çalışmalarında nasıl sorunlar üzerin-de daha geniş olarak durulduğuna, nerede ajit-a-tasyonun yeterli, nerede bağlanın sayılı oldu-ğuna, büyük mekânların içinde işlerin iyileşme-sini yerel örgütün nasıl bir küçük çark olabile-ceğini gösterecek» (c. 5, s. 168-169)

Lenin, merkez organından yeterince yararlanılmamasını eleştirir: «Yoldaşların siyasal amaçları için merkez organını yeterli kadar kul-lanmıyorlar. Merkez organ geç uluşuyor ve ula-şın nüşahaların sayısı az oluyor. O halde şu iş-leri daha sık yapmak gerekiyor: 1) Makalelerin ve yazıların yeni değerlerle yeniden basılması; 2) Merkez organının belgilerini (ve makalele-rinin) yerel örgütlerin daha sık olarak adapte etmek ya da daha popüler dile açıklamak. Ve bu yapıldıkça, bunlar tamamlanabilir, başka şekle sokulabilir, kısaltılabilir vb... Sındı özeli-likle önemli olan şey (...), es yapılı (homoten-İÇİN) bilgileri aynı olmaktır. Yerel ajitasyon'da Merkez organından yayımlanmış derliğinde onu yeniden yapmak değil aynı zamanda onun di-ğincilerini ve belgilerini açıklayarak, bunları, yerel koşullara denk düşecek şekilde geliştire-rek ya da değişiklik yaparak, olanaklı olan her şekilde kullanmaya çalışılmasıdır» (c. 9, s. 289)

SAVAŞ YOLU Haftalık Gazete
Sahibi: Oya BAYDAR
Yayıncıları Müdürü: **ALİ HİSAR ÖZLER**
Çandemir ÖZLER

● YONETİM YERİ: Şehit Fethi Bey Caddesi No.42/201-3
Konak-İZMİR
● BANKA HESAP NO: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş
Şubesi 1736-53
● ABONE KOŞULLARI: Yıllık 400 TL. 6 Aylık 200 TL. 3
Aylık 100 TL.

● YURT DIŞI ABONE: F.Almanya 200 DM. Hollanda 220
Gulden Fransa 420 FF.
● İLAN KOŞULLARI: (Ç Sayfalar) Sütun cm.50 TL.
● DİZGİ: Doğruluk Mat.Tic.Koll.Şi.
● BASKI: S.S.Tükel-Gazetecilik ve Matbaacılık Gazı Bulvarı
No: 18İZMİR. SON BASKI TARİHİ: 4.1.1980